

PROGRAM NAUCZANIA ZAWODU

OBUWNIK

opracowany w oparciu o projekt podstawy programowej kształcenia w zawodzie w ramach projektu „Partnerstwo na rzecz kształcenia zawodowego. Etap3. Edukacja zawodowa odpowiadająca potrzebom rynku pracy”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego w latach 2018 – 2019

Program przedmiotowy o strukturze spiralnej

SYMBOL CYFROWY ZAWODU 753602

KWALIFIKACJA WYODRĘBNIONA W ZAWODZIE:

MOD.05. Wytwarzanie obuwia

STRUKTURA PROGRAMU NAUCZANIA ZAWODU

I. Wstęp do programu

- Opis zawodu
- Charakterystyka programu
- Założenia programowe

II. Cele kierunkowe zawodu

III. Programy nauczania dla poszczególnych przedmiotów

nazwa przedmiotu

cele ogólne

cele operacyjne

materiał nauczania - plan wynikowy zgodnie z załączonym schematem (metodologia)

- działy programowe
- temat jednostki metodycznej
- wymagania programowe (podstawowe, ponadpodstawowe)
 - procedury osiągnięcia celów kształcenia, propozycje metod nauczania, środków dydaktycznych do przedmiotu, obudowa dydaktyczna, warunki realizacji
 - proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych ucznia/słuchacza
 - propozycja ewaluacji przedmiotu

IV. Propozycja ewaluacji programu nauczania do zawodu

V. Zalecana literatura do zawodu

I. WSTĘP DO PROGRAMU

Przedmiotowe kształcenie zawodowe

Typ szkoły: **Branżowa szkoła I stopnia**

Podbudowa programowa: **ośmioletnia szkoła podstawowa**

Nazwa zawodu: **Obuwnik 753602**

Oznaczenie i nazwa kwalifikacji: **MOD.05.Wytwarzanie obuwia**

OPIS ZAWODU

OBUWNIKSYMBOL CYFROWY ZAWODU753602

Branża przemysłu mody (MOD)

Poziom III Polskiej Ramy Kwalifikacji, określony dla zawodu jako kwalifikacji pełnej

Kwalifikacja wyodrębniona w zawodzie:

MOD.05. Wytwarzanie obuwia

Poziom 3 Polskiej Ramy Kwalifikacji, określony dla kwalifikacji

Zawód obuwnik 753602 można uzyskać w branżowej szkole I stopnia lub na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Po ukończeniu nauki w branżowej szkole I stopnia i uzyskaniu dyplomu potwierdzającego kwalifikację w zawodzie obuwnik MOD.05. Wytwarzanie obuwia można kontynuować naukę w branżowej szkole II stopnia. Po potwierdzeniu kwalifikacji MOD.10. Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania obuwia absolwent będzie posiadał wykształcenie średnie branżowe.

W trakcie kształcenia uczeń nabywa umiejętności:

- przygotowywania materiałów do produkcji obuwia,
- rozkroju materiałów na elementy wierzchów i spodów obuwia,
- wykonywania operacji związanych z obróbką i montażem elementów spodu obuwia,
- wykonywania operacji montażu cholewek,
- wykonywania operacji montażu i wykończana obuwia.

Ponadto w zakresie wykonywanych zadań zawodowych uczeń:

- udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia,
- przestrzega przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska podczas wykonywania zadań zawodowych, oraz wymagań ergonomii,
- stosuje przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej, prawa pracy oraz ochrony danych osobowych,
- posługuje się językiem obcym oraz korzysta z obcojęzycznych źródeł informacji.

CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU

Program nauczania: przeznaczony jest do realizacji w trzyletnim cyklu kształcenia w branżowej szkole I stopnia.

Typ programu: przedmiotowy

Struktura programu: spiralna, co oznacza, że do tych samych treści wraca się na coraz wyższych poziomach, rozszerzając ich zakres.

Adresaci programu: absolwenci szkoły podstawowej, nauczyciele oraz rodzice

Warunki realizacji programu: program powinien być realizowany w szkołach i placówkach posiadających wyposażenie niezbędne do realizacji kształcenia w zakresie kwalifikacji MOD.05. Wytwarzanie obuwia lub u pracodawców w zakresie kształcenia praktycznego. Czas realizacji 3 lata.

Program nauczania, jako nieodłączny dokument podstawy programowej kształcenia zawodowego, określa zakres treści związanych z realizacją przygotowania uczniów do wykonywania wyznaczonych zadań zawodowych, poprzez osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, wyrażonych w kategoriach wiedzy i umiejętności oraz kompetencji personalnych i społecznych niezbędnych dla danego zawodu.

Struktura programu nauczania i rozplanowane w nim treści, ułożone są chronologicznie i usystematyzowane. Zakres zagadnień pogrupowany jest zgodnie z wyznaczonymi przedmiotami i wskazanymi w nich treściami nauczania, wymaganymi do realizacji w trzyletnim cyklu kształcenia zawodowego.

Podstawowym celem programu jest przygotowanie uczniów do życia w warunkach współczesnego świata, wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Dlatego też zaproponowano stosowanie programów komputerowych wspomagających wykonywanie zadań, wykorzystywanie maszyn i urządzeń sterowanych komputerowo. Dzięki temu uczeń stanie się bardziej pożądanym i atrakcyjnym pracownikiem na krajowym i zagranicznym rynku pracy.

ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

Obuwnik może być zatrudniony na stanowiskach związanych z wykonywaniem poszczególnych czynności procesu technologicznego produkcji obuwia w przemysłowych zakładach obuwniczych różnej wielkości, o zmechanizowanym cyklu produkcyjnym, jak również w zakładach produkujących materiały akcesoria obuwnicze, świadczących usługi kooperacyjne oraz warsztatach naprawczych realizujących indywidualne zamówienia klientów, w tym na obuwie i ortopedyczne i wkładki do obuwia specjalnego, naprawy i odświeżanie obuwia noszonego. Może pracować w zespole przy produkcji wieloseryjnej, indywidualnie lub prowadzić własną działalność gospodarczą np. w formie usług szewskich.

Obecnie w branży obuwniczej funkcjonuje wiele małych i średnich firm. Rynek pracy poszukuje wykwalifikowanych pracowników, wykonujących z zaangażowaniem i fachowością zadania zawodowe z zakresu produkcji obuwniczej.

Analiza ofert pracy, prowadzona w oparciu o portale Internetowe wskazuje, że obuwnicy należą do grupy poszukiwanych pracowników. Rynek pracy potrzebuje wykwalifikowanych obuwników ze znajomością tradycyjnych i nowoczesnych metod produkcji wyrobów obuwniczych.

Wykaz przedmiotów wtoku kształcenia

MOD.05. Wytwarzanie obuwia

Przedmioty teoretyczne zawodowe:

- BHP w obuwnictwie
- Rysunek zawodowy
- Technologia obuwia
- Maszyny obuwnicze
- Materiały obuwnicze
- Język obcy zawodowyw obuwnictwie

Przedmioty realizowane w formie zajęć praktycznych:

- Pracownia obuwnicza

II. CELE KIERUNKOWE ZAWODU

Cele kierunkowe zawodu powinny odzwierciedlać potrzeby rynku pracy oraz uwzględniać postęp technologiczny i techniczny w procesach wytwarzania obuwia:

1. Posługiwanie się dokumentacją techniczną i technologiczną.
2. Określanie nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń.
3. Użytkowanie i konserwowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania obuwia.
4. Dobieranie materiałów podstawowych i pomocniczych do produkcji obuwia.
5. Wycinanie elementów obuwia.
6. Wykonywanie czynności obróbki i montażu elementów spodu obuwia.
7. Wykonywanie czynności formowania elementów spodu obuwia metodą wtrysku, nalewania i wulkanizacji.
8. Wykonywanie operacji technologicznych przygotowania i montażu elementów cholewek.
9. Wykonywanie operacji technologicznych przygotowania cholewek do montażu obuwia.
10. Wykonywanie montażu obuwia różnymi technikami.
11. Wykonywanie operacji wykończenia i konserwacji obuwia.
12. Ocenianie jakości obuwia.
13. Pakowanie, przechowywanie i przekazywanie obuwia do dystrybucji.
14. Stosowanie programów komputerowych wspomagających wykonywanie zadań.
15. Posługiwanie się językiem obcym zawodowym w stopniu podstawowym.
16. Udzielanie pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.
17. Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz wymagań ergonomii.
18. Stosowanie przepisów prawa dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej, prawa pracy oraz ochrony danych osobowych.

III. PROGRAMY NAUCZANIA DLA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW

BHP W OBUWNICTWIE

Cele ogólne przedmiotu

1. Zapoznanie z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią.
2. Charakteryzowanie zagrożeń dla zdrowia i życia człowieka związanych z wykonywaniem zadań zawodowych.
3. Udzielanie pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.

Cele operacyjne:

Uczeń potrafi:

- 1) rozróżnić pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią,
- 2) rozróżnić zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce,
- 3) zorganizować stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska,
- 4) określić prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 5) określić skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka,
- 6) określić zagrożenia związane z występowaniem szkodliwych czynników w środowisku pracy,
- 7) przewidzieć zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z wykonywaniem zadań zawodowych,
- 8) zastosować środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych,
- 9) zastosować zasady udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia.

MATERIAŁ NAUCZANIA - BHP W OBUWNICTWIE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe Uczeń potrafi:	Ponadpodstawowe Uczeń potrafi:	Etap realizacji
I. Podstawy BHP	1. Podstawowe pojęcia i akty prawne z zakresu BHP		- wymienić akty normatywne określające wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii - wymienić wewnątrzzakładowe akty prawne związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią - wymienić pojęcia dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii - wymienić wymagania dotyczące ergonomii pracy - wymienić instytucje i służby działające w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce - wymienić zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce	- opisać zasady postępowania w razie powstania zagrożenia przeciwpożarowego w zakładzie obuwniczym - wyjaśnić funkcje instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce - opisać stanowisko pracy uwzględniając obowiązujące wymagania ergonomii, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	Klasa I

			- wymienić zasady bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań zawodowych w zakładzie obuwniczym		
II. BHP w zakładzie obuwniczym	2. Prawa i obowiązki pracownika i pracodawcy w zakładzie obuwniczym		- wskazać prawa i obowiązki pracownika, który uległ wypadkowi przy pracy wynikające z przepisów prawa wskazywać prawa i obowiązki pracownika, który zachorował na chorobę zawodową wynikające z przepisów prawa - określić zakres odpowiedzialności pracownika oraz pracodawcy z tytułu naruszenia przepisów prawa	- omówić konsekwencje przestrzegania praw i obowiązków pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	Klasa I
	3. Zagrożenia w zakładzie obuwniczym		- wskazać zagrożenia dla zdrowia i życia pracownika w zakładzie obuwniczym	- opisać skutki wpływu zagrożeń występujących na stanowisku pracy na organizm człowieka	Klasa I
	4. Wypadki przy pracy oraz choroby zawodowe		- rozpoznać źródła czynników szkodliwych występujących w zakładzie obuwniczym - wymienić czynniki szkodliwe działające na organizm człowieka w zakładzie obuwniczym - rozróżnić choroby powstałe w wyniku oddziaływania czynników szkodliwych występujących w zakładzie obuwniczym na organizm człowieka - omówić sposób zabezpieczenia miejsca wypadku	- objaśnić skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka w zakładzie obuwniczym - objaśnić sposoby zapobiegania oddziaływaniom czynników szkodliwych na organizm człowieka - opisać objawy typowych chorób zawodowych mogących wystąpić na stanowisku pracy - omówić procedury postępowania powypadkowego	Klasa I

	5. Ochrona środowiska w przemyśle obuwniczym		- wymienić przepisy dotyczące ochrony środowiska w zakładzie obuwniczym	- określić skutki zanieczyszczeń dla środowiska spowodowane działalnością zakładu obuwniczego	Klasa I
	6. Pierwsza pomoc		- wymienić procedury udzielenia pierwszej pomocy podczas wypadków przy pracy oraz w sytuacji zagrożenia życia - wymienić podstawowe wyposażenie apteczki pierwszej pomocy	- udzielić pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy i w sytuacjach zagrożenia życia	Klasa I
RAZEM					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **BHP w obuwnictwie** obejmuje działy, które zawierają podstawowe treści z zakresu: podstaw BHP oraz BHP w zakładzie obuwniczym.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych metod nauczania np.: aktywizujących, podających, problemowych, eksponujących. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, salę lekcyjną należy wyposażyć w dokumenty dotyczące przepisów: BHP w zakładzie obuwniczym, prawa pracy.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, prace domowe, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń. Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, posługiwaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania może zostać wykorzystana ewaluacja konkluzyjna, która polega na badaniu efektywności i jakości działań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, wywiadów czy obserwacji wśród uczniów i rodziców oraz nauczycieli.

RYSUNEK ZAWODOWY

Cele ogólne przedmiotu

1. Sporządzanie szkiców i rysunków technicznych.
2. Określanie zasad sporządzania rysunku technicznego maszynowego i skrótów rysunkowych.
3. Charakteryzowanie zasad szkicowania, rysunku odręcznego i technicznego.

Cele operacyjne:

- 1) wymienić zasady sporządzania rysunku technicznego maszynowego i skrótów rysunkowych,
- 2) wykonać szkice elementów maszyn obuwniczych,
- 3) zinterpretować pojęcia z zakresu rysunku: artystycznego, ilustracyjnego, technicznego,
- 4) wykonać odręczne szkice i rysunki obuwia oraz elementów składowych obuwia,
- 5) odczytać rysunek techniczny,
- 6) wykazywać się otwartością na zmiany.

MATERIAŁ NAUCZANIA - RYSUNEK ZAWODOWY

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	Etap realizacji
I. Rysunek zawodowy w obuwnictwie	1. Podstawy rysunku technicznego		– wymienić pojęcia dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii – rozróżnić rysunek artystyczny, ilustracyjny, techniczny – zdefiniować pojęcia rysunku: artystyczny, ilustracyjny, techniczny – wymienić zasady sporządzania	– scharakteryzować zasady sporządzania rysunku technicznego maszynowego i skrótów rysunkowych	Klasa I

			rysunku technicznego maszynowego i skrótów rysunkowych		
	2. Wykonywanie rysunku technicznego		– rozpoznać symbole graficzne stosowane w rysunku technicznym – odczytać symbole graficzne stosowane w rysunku technicznym – wykonać szkice elementów maszyn obuwniczych – zastosować pismo techniczne stosować zasadę jasnego i precyzyjnego formułowania wypowiedzi	– wykonać schematy techniczne maszyn i urządzeń obuwniczych z wykorzystaniem zasad rysunku technicznego	Klasa I
II. Podstawy projektowania obuwia	1. Szkice i rysunki elementów obuwia		– określić zasady szkicowania, rysunku odręcznego i technicznego – wykonać odręczne szkice i rysunki elementów składowych obuwia	– zastosować programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań	Klasa I
	2. Szkice i rysunki wzorów obuwia		– wykonać odręczne szkice i rysunki obuwia – rozróżnić rodzaje dokumentacji – wskazać obszary funkcjonowania w branży wymagające zmian – wskazać nowatorskie rozwiązania w zakresie kreowania nowych produktów – zastosować w pracy nowatorskie rozwiązania w zakresie stosowanych metod i technik pracy	– zdefiniować dokumentację techniczną i technologiczną – określić kierunki mody na podstawie analizy żurnali, czasopism – narysować wzory obuwia, wykorzystując wiedzę z zakresu kolorystyki i kompozycji plastycznej – zanalizuje obuwie pod względem konstrukcyjnym	Klasa I
Liczba godzin w klasie I					
Razem					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **Rysunek zawodowy** obejmuje działy programowe: rysunek zawodowy w obuwnictwie podstawy projektowania obuwia, które zawierają treści kształcenia z zakresu podstaw rysunku technicznego, wykonywania rysunku technicznego, szkicowania i rysowania elementów oraz wzorów obuwia.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych **metod nauczania** np.: aktywizujących, podających, problemowych, eksponujących. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, salę lekcyjną należy wyposażyć wplansze: przedstawiające symbole graficzne, połączenia kolorystyczne, grubości linii, pismo techniczne, schematy techniczne maszyn i urządzeń obuwniczych; żurnale i czasopisma z zakresu mody, katalogi wyrobów i materiałów obuwniczych, dokumentacja projektowo-konstrukcyjna, przybory rysunkowe i malarskie, modele brył i figur geometrycznych, modele obuwia i części składowe.

Ważnym aspektem w realizacji programu nauczania przedmiotu Rysunek zawodowy jest indywidualizowanie metod pracy z uczniem, dlatego zajęcia mogą odbywać się indywidualnie lub w grupach.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, prace domowe, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń. Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, posługiwaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, ćwiczenia plastyczne i żurnalowe, rysunki, makiety, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania przedmiotu **Rysunek zawodowy** może zostać wykorzystana ewaluacja konkluzywna, która polega na badaniu efektywności i jakości działań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności, wywiadów czy obserwacji wśród uczniów i rodziców oraz nauczycieli.

TECHNOLOGIA OBUWIA

Cele ogólne przedmiotu

1. Poznawanie przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.
2. Posługiwanie się dokumentacją techniczną i technologiczną.
3. Rozróżnianie rodzajów skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych i papierniczych.
4. Charakteryzowanie wad i uszkodzeń skór wyprawionych.
5. Określanie topograficznego układu skór.
6. Ocenianie stanu technicznego narzędzi, maszyn i urządzeń stosowanych w procesie rozkroju materiałów i obróbki elementów.
7. Dobieranie materiałów do wytwarzania wierzchów i spodów obuwia.
8. Przygotowywanie materiałów i rozkrawanie na elementy obuwia.
9. Charakteryzowanie obróbki i montażu elementów spodu obuwia.
10. Charakteryzowanie czynności technologicznych związanych z przygotowaniem elementów do szycia.
11. Charakteryzowanie czynności technologicznych związanych z montażem cholewki.
12. Charakteryzowanie czynności technologicznych związanych z przygotowaniem cholewek i elementów spodowych obuwia do montażu.
13. Charakteryzowanie czynności technologicznych związanych z montażem obuwia.
14. Charakteryzowanie czynności technologicznych związanych z wykończeniem obuwia.

Cele operacyjne:

- 1) zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań zawodowych w zakładzie obuwniczym,
- 2) zastosować zasady udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia,
- 3) scharakteryzować stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska w zakładzie obuwniczym,
- 4) zastosować dokumentację techniczno-technologiczną,
- 5) określić budowę i przeznaczenie skór wyprawionych,

- 6) określić wady i uszkodzenia skór wyprawionych,
- 7) scharakteryzować układ topograficzny skór,
- 8) określić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn,
- 9) wymienić maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na wierzchy i spody obuwia,
- 10) określić kryteria doboru materiałów na wierzchy i spody obuwia,
- 11) sklasyfikować materiały zgodnie z ich przeznaczeniem,
- 12) omówić przygotowanie skór miękkich i twardych do rozkroju,
- 13) omówić przygotowanie materiałów nieskórzanych na wierzchy i spody obuwia do rozkroju,
- 14) omówić zasady, metody i systemy rozkroju materiałów na elementy cholewki,
- 15) omówić zasady, metody i systemy rozkroju materiałów na elementy spodu,
- 16) sklasyfikować odpady powstające podczas rozkroju materiałów,
- 17) scharakteryzować maszyny i urządzenia stosowane do obróbki elementów, montażu i wykończenia elementów spodu,
- 18) scharakteryzować różne metody i techniki obróbki elementów spodu,
- 19) wymienić sposoby montowania elementów spodu obuwia,
- 20) omówić wytwarzanie elementów spodu obuwia poprzez formowanie metodą wtrysku, nalewania i wulkanizacji,
- 21) omówić ściegi i szwy,
- 22) wymienić operacje technologiczne obróbki elementów cholewki,
- 23) określić techniki łączenia elementów cholewek,
- 24) opisać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów podszewek, wierzchu, wierzchu z podszewką,
- 25) wymienić operacje technologiczne w procesie wytwarzania różnych typów cholewek,
- 26) dobrać optymalne rozwiązania technologiczne procesu przygotowania cholewek do ćwiekowania,
- 27) dobrać materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania,
- 28) opisać sposoby ćwiekowania cholewek różnymi technikami,
- 29) wymienić czynności związane z mechanicznym i chemicznym przygotowaniem cholewek i elementów spodowych do montażu,
- 30) omówić przygotowanie cholewki i elementów spodu do montażu,

- 31) omówić systemy montażu obuwia,
- 32) określić metody i techniki wykończenia obuwia,
- 33) scharakteryzować operacje technologiczne wykończenia obuwia,
- 34) ocenić jakość wyrobu, uwzględniając zastosowane materiały i dokładność wykonania,
- 35) omówić sposoby pakowania obuwia,
- 36) rozpoznać sytuacje stresowe,
- 37) zastosować techniki radzenia sobie ze stresem,
- 38) zastosować techniki negocjacyjne,
- 39) zaproponować konstruktywne rozwiązania.

MATERIAŁ NAUCZANIA - TECHNOLOGIA OBUWIA

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji Etap realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	
I. BHP i KPS w obuwnictwie	1. Podstawowe pojęcia i akty prawne z zakresu BHP		– wymienić akty normatywne określające wymagania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii – wymienić pojęcia dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska i ergonomii – wymienić wymagania dotyczące ergonomii pracy	– opisać zasady postępowania w razie powstania zagrożenia przeciwpożarowego w zakładzie obuwniczym	Klasa I
	2. Prawa i obowiązki pracownika i pracodawcy w zakładzie obuwniczym		– wymienić prawa i obowiązki pracodawcy i pracownika w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy	– wyjaśnić funkcje instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce	Klasa I

			- wskazać możliwości wystąpienia niepożądanych zdarzeń związanych z wykonywaną pracą w zakładzie obuwniczym	- wymienić zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce	
	3. KPS w zakładzie obuwniczym		- określić wzorce, którymi należy się kierować w kulturze osobistej - podać przykłady zasad moralnych - określić wzory zachowań odnoszące się do różnych dziedzin życia - opisać przykłady etycznych i nieetycznych działań między przedsiębiorcą, a jego pracownikami, partnerami handlowymi i klientami oraz przedsiębiorstwami konkurencyjnymi - zaproponować sposoby rozwiązywania problemów na wszystkich etapach produkcji - wyjaśnić znaczenie zmian na otoczenie przedsiębiorstwa - określić metody i techniki wykonania zadania - określić trafność podejmowanych działań - dokonać samooceny podejmowanych działań - dokonać modyfikacji podejmowanych działań - określić przyczyny stresu - wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych	- wskazać sposoby popularyzacji postaw etycznych - wskazać rozwiązania innowacyjne w produkcji obuwia - przedstawić alternatywne rozwiązania problemu, aby osiągnąć założone cele - określić harmonogram wykonywania zadania - analizuje skutki podejmowanych działań - monitorować rezultaty działań - przyjmować odpowiedzialność za podejmowane działania - wyciągnąć wnioski z podejmowanych działań - wskazać obszary funkcjonowania w branży wymagające zmian - określić wpływ twórczych rozwiązań na konkurencyjność w branży - wskazać nowatorskie rozwiązania w zakresie kreowania nowych produktów - wymienić mechanizmy obronne osobowości - określić konsekwencje	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu nauczania w ramach przedmiotu technologia obuwia

			w pracy zawodowej – wyjaśnić metody radzenia sobie ze stresem – wskazać skutki stresu dla zdrowia psychicznego i fizycznego – wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – określić zakres informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa – wskazać rodzaje zachowań karalnych, które naruszają tajemnicę przedsiębiorstwa – wykorzystać strategię wyjścia z sytuacji konfliktowej – wymienić rodzaje negocjacji – określić umiejętności i cechy przydatne podczas negocjacji – opisać metody negocjacji – wskazać zasady, jakie trzeba przestrzegać w zachowaniach asertywnych – objaśnić, co uwzględnia właściwie rozumiana asertywność – objaśnić strategię stosowaną w celu zakończenia konfliktu – wyjaśnić pojęcie komunikacji interpersonalnej – zastosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej – wymienić metody i techniki rozwiązywania problemów	nieprzestrzegania tajemnicy zawodowej – wskazać działania mające na celu ochronę danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa – dobrać metody i techniki kreatywnego rozwiązywania problemów – przedstawić alternatywne rozwiązania problemów – zastosować alternatywne metody w rozwiązywaniu sytuacji spornych – zaplanować pracę zespołu w celu realizacji powierzonych zadań – dobrać osoby do wykonywania zadań – określić zasady efektywnej komunikacji ze współpracownikami – zastosować strategię współpracy w zespole – opisać zasady i rodzaje zachowań niewerbalnych	

			– wyjaśnić pojęcia: zespołu, pracy zespołowej, lidera – określić zasady dobrej współpracy – komunikować się ze współpracownikami – uwzględnić opinie innych		
II. Podstawy obuwnictwa	1. Części składowe i podział obuwia		– rozróżnić typy i rodzaje obuwia – rozróżnić grupy wielkościowe obuwia – wskazać wybrane części składowe wierzchu i spodu w różnych typach i rodzajach – określić podstawowe funkcje i właściwości części składowych wierzchu i spodu obuwia – wymienić systemy montażu obuwia – rozróżnić systemy montażu obuwia – wymienić operacje technologiczne wybranych systemów montażu	– omówić oznaczenie części wierzchu i spodu obuwia – omówić operacje technologiczne wybranych systemów montażu	Klasa I
	2. Budowa i zastosowanie kopyt		– rozróżnić rodzaje kopyt – wymienić rodzaje numeracji kopyt – wymienić sposób oznaczenia tęgości – rozróżnić rodzaje numeracji i tęgości kopyt – omówić podział i budowę kopyt – omówić sposoby produkcji kopyt	– wyjaśnić zasady przygotowania kopyt do montażu obuwia – wyjaśnić sposoby przechowywania i konserwacji kopyt	Klasa I
III. Rozkrój materiałów i	1. Rozkrój materiałów		– omówić dokumentację techniczno-technologiczną	– określić możliwości zastosowania odpadów	Klasa I

obróbka elementów obuwia			– sklasyfikować materiały do rozkroju – omówić przygotowanie skór naturalnych do rozkroju – omówić przygotowanie tkanin, tworzyw skóropodobnych i materiałów papierniczych do rozkroju wielowarstwowego – wymienić zasady, systemy i metody rozkroju materiałów obuwniczych – rozróżnić rodzaje odpadu powstającego podczas rozkroju ręcznego i mechanicznego – rozróżnić klasy odpadu powstającego podczas rozkroju ręcznego i mechanicznego	technologicznych skór i materiałów nieskórzanych	
Liczba godzin w klasie I					
	2. Formowanie i obróbka części składowych spodu		– wymienić metody formowania elementów spodu obuwia – wymienić czynności przy formowaniu elementów spodu obuwia metodą wulkanizacji – wymienić czynności przy formowaniu elementów spodu obuwia metodą nalewania – wymienić czynności przy formowaniu elementów spodu obuwia metodą wtrysku – wymienić kolejność czynności przy obróbce i montażu wybranych elementów spodu obuwia – wymienić czynności związane z obróbką części składowych	– omówić czynności przy formowaniu elementów spodu obuwia metodą wulkanizacji, nalewania, wtrysku – omówić czynności związane z obróbką części składowych spodu	Klasa II

IV. Przygotowanie i łączenie elementów cholewek	1. Przygotowanie elementów do łączenia		spodu – wymienić rodzaje i techniki przygotowania części składowych cholewek do montażu – wymienić rodzaje i techniki ścieniania brzegów elementów cholewek – wymienić metody wykończenia brzegów cholewek – wymienić operacje związane z naklejaniem podszewek, elementów wypełniających i wzmacniających	– opisać rodzaje i techniki przygotowania części składowych cholewek do montażu – omówić rodzaje i techniki ścieniania brzegów elementów cholewek – opisać metody wykończenia brzegów cholewek	Klasa II
	2. Wytwarzanie cholewek		– wymienić nici i igły do szycia cholewek – opisać rodzaje nici i igieł stosowane do szycia cholewek – dobrać nici i igły do szycia cholewek – określić kryteria doboru nici i igieł do szycia cholewek – dobrać kleje do wstępnego łączenia elementów cholewek – wymienić techniki łączenia elementów cholewek – opisać materiały pomocnicze do montażu i wykończenia cholewek – rozpoznać rodzaje ściągów i szwów stosowanych przy szyciu cholewek – omówić zasady montażu elementów cholewki za pomocą klejenia – wymienić operacje technologiczne związane	– omówić zasady zgrzewania elementów cholewki – wyjaśnić zasady łączenia elementów wierzchów i podszewek w wybranych typach obuwia – wyjaśnić zasady łączenia wierzchów z podszewką w wybranych typach obuwia – omówić połączenia elementów wierzchu w zależności od typu i konstrukcji cholewki oraz materiału	Klasa II

			z wklejaniem podnosków – wymienić operacje technologiczne w procesie wytwarzania wybranych typów cholewek – rozpoznać wady w wykonanych cholewek – omówić metody kontroli jakości gotowych cholewek		
Liczba godzin w klasie II					
V. Montaż cholewki ze spodem	1. Operacje poprzedzające proces ćwiekowania		– wymienić zasady nawilżania cholewek – wymienić zasady wklejania i formowania zakładki	– omówić operacje nawilżania cholewek	Klasa III
	2. Ćwiekowanie cholewek		– wymienić zjawiska fizyczne procesu ćwiekowania cholewek – rozróżnić sposoby i metody ćwiekowania cholewek – rozróżnić materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania – wymienić mechanizmy obronne osobowości	– omówić zjawiska fizyczne procesu utrwalania kształtu cholewki – omówić metody stabilizacji cholewek	Klasa III
	3. Łączenie cholewki ze spodem i wykończenie gotowego obuwia		– wymienić czynności związane z mechanicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu – wymienić czynności związane z chemicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu – rozróżnić systemy montażu obuwia – wymienić operacje technologiczne różnych systemów montażu	– dobrać materiały pomocnicze podczas czynności związanych z mechanicznym i chemicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu – omówić operacje technologiczne wybranych systemów montażu – omówić materiały do wykończenia obuwia	Klasa III

			wymienić techniki wykończenia obuwia		
	4. Kontrola gotowego obuwia		zastosować kontrolę organoleptyczną gotowego obuwia określić wady wykonania obuwia rozdzielić wady materiałowe i produkcyjne gotowego obuwia sklasyfikować wyroby gotowe do określonego gatunku wymienić sposoby pakowania jednostkowego i zbiorczego obuwia	porównać gotowy wyrób z dokumentacją dobrać opakowania jednostkowe i zbiorcze	Klasa III
VI. Podstawy planowania produkcji	1. Dokumentacja produkcji obuwia		rozdzielić rodzaje dokumentacji zdefiniować dokumentację techniczną i technologiczną	określić skład dokumentacji techniczno - technologicznej wykorzystać dokumentację techniczno- technologiczną	Klasa III
	2. Normalizacja w obuwnictwie		wymienić cele normalizacji krajowej podać definicje i cechy normy rozdzielić oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej obliczyć czas wykonania zadania z uwzględnieniem ewentualnych korekt	skorzystać ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności obliczyć normę netto, brutto oraz procent odpadu	Klasa III
Liczba godzin w klasie III					
Razem w klasie I, II, III					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **Technologia obuwia** obejmuje działy programowe: BHP i KPS w obuwnictwie, podstawy obuwnictwa, rozkrój materiałów i obróbka elementów obuwia, przygotowanie i łączenie elementów cholewek, montaż cholewki ze spodem, podstawy planowania produkcji. Działy uwzględniają treści dotyczące: podstawowych pojęć i aktów prawnych z zakresu BHP, praw i obowiązków pracownika i pracodawcy w zakładzie obuwniczym, KPS w zakładzie obuwniczym, części składowych i podziału obuwia, budowy i zastosowania kopyt, rozkroju materiałów, formowania i obróbki części składowych spodu, przygotowania elementów do łączenia, wytwarzania cholewek, operacji poprzedzających proces ćwiekowania, ćwiekowania cholewek, łączenia cholewki ze spodem, wykończenia gotowego obuwia, kontroli gotowego obuwia, dokumentacji produkcji i normalizacji w obuwnictwie.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych **metod nauczania** np.: aktywizujących, podających, problemowych, eksponujących. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, salę lekcyjną należy wyposażyć: próbki skór i innych materiałów na wierzchy i spody obuwia, narzędzia i przyrządy stosowane w procesie wytwarzania obuwia, modele różnych typów obuwia, cholewki różnych typów i ich części składowe, elementy spodów obuwia; materiały dydaktyczne ilustrujące sposób wykonania operacji technologicznych, rysunki i schematy ilustrujące: kierunki najmniejszej ciągliwości, oznaczanie i cechowanie obuwia i elementów obuwia, wzorce szwów i ściegów, napędów i układów kinematycznych, elementy, półprodukty oraz obuwie z typowymi i niedopuszczalnymi wadami materiałowymi i produkcyjnymi; części maszyn, połączenia maszyn i mechanizmy robocze maszyn i urządzeń, filmy dydaktyczne dotyczące wykonania operacji technologicznych, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń, instrukcje stosowania klejów i środków wykończalniczych, wzory opakowań.

Ważnym aspektem w realizacji programu nauczania przedmiotu Technologia obuwia jest indywidualizowanie metod pracy z uczniem, dlatego zajęcia mogą odbywać się indywidualnie lub w grupach.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, prace domowe, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń.

Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, posługiwaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania przedmiotu **Technologia obuwia** może zostać wykorzystana ewaluacja konkluzyjna, która polega na badaniu efektywności i jakości działań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności, wywiadów czy obserwacji wśród uczniów i rodziców oraz nauczycieli.

MASZINY OBUWNICZE

Cele ogólne przedmiotu

1. Charakteryzowanie budowy maszyn, urządzeń i narzędzi obuwniczych.
2. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych do rozkroju materiałów na wierzchy i spody obuwia.
3. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych do obróbki i montażu elementów spodu.
4. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania cholewek.
5. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych do montażu i wykończenia obuwia.

Cele operacyjne:

- 1) określić nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń,
- 2) rozróżnić części maszyn i urządzeń,
- 3) scharakteryzować napędy mechaniczne, hydrauliczne, pneumatyczne i elektryczne,
- 4) przygotowywać maszyny i urządzenia obuwnicze do pracy,
- 5) zastosować programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań,
- 6) ocenić stan techniczny narzędzi, maszyn i urządzeń stosowanych w procesie rozkroju materiałów,
- 7) dobrać maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na wierzchy i spody obuwia,

- 8) ocenić stan techniczny narzędzi, maszyn i urządzeń do obróbki i montażu elementów spodu obuwia,
- 9) dobrać maszyny i urządzenia stosowane do obróbki elementów, montażu i wykończenia elementów spodu,
- 10) ocenić stan techniczny narzędzi, maszyn i urządzeń do wytwarzania cholewek,
- 11) dobrać maszyny i urządzenia stosowane do obróbki elementów, montażu i wykończenia cholewek,
- 12) ocenić stan techniczny narzędzi, maszyn i urządzeń do montażu i wykończenia obuwia,
- 13) dobrać maszyny i urządzenia stosowane do montażu i wykończenia obuwia,
- 14) przestrzegać tajemnicy zawodowej.

MATERIAŁ NAUCZANIA - MASZYNY OBUWNICZE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	Etap realizacji
I. Podstawy maszyn i urządzeń	1. Części maszyn		– wymienić części maszyn i urządzeń – wymienić parametry pracy maszyn i urządzeń obuwniczych – opisać budowę maszyn i urządzeń obuwniczych – wyjaśnić zasady działania maszyn, urządzeń i narzędzi obuwniczych – określić zakres informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa	– opisać napędy mechaniczne, hydrauliczne, pneumatyczne i elektryczne – wyjaśnić zasady działania napędów mechanicznych, hydraulicznych, pneumatycznych i elektrycznych – omówić parametry pracy maszyn i urządzeń obuwniczych	Klasa I
	2. Zastosowanie techniki komputerowej w maszynach obuwniczych		– wymienić maszyny i urządzenia sterowane komputerowo – wskazać rodzaje zachowań karalnych, które naruszają tajemnicę przedsiębiorstwa – określić konsekwencje	– opisać programy komputerowe do projektowania i konstruowania kopyt i obuwia – opisać systemy komputerowe stosowane do poprawy organizacji zakładu obuwniczego	Klasa I

			nieprzestrzegania tajemnicy zawodowej		
II. Maszyny do wytwarzania i obróbki elementów obuwia	1. Maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów		– wymienić maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementy składowe obuwia – określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do rozkroju – rozróżnić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do rozkroju	– opisać budowę wybranych maszyn i urządzeń do rozkroju materiałów na elementy składowe obuwia – opisać parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do rozkroju materiałów	Klasa I
	Liczba godzin w klasie I				
	2. Maszyny i urządzenia do obróbki i montażu spodów obuwia		– wymienić maszyny i urządzenia do obróbki i montażu elementów spodu – określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn stosowanych do obróbki i montażu elementów spodu obuwia	– omówić parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do obróbki i montażu elementów spodu obuwia – opisać budowę wybranych maszyn i urządzeń do obróbki i montażu elementów spodu	Klasa II
III. Maszyny do wytwarzania cholewek i montażu obuwia	1. Maszyny i urządzenia do montażu cholewek		– wymienić maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania cholewek – rozróżnić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do wytwarzania cholewek	– określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do wytwarzania cholewek – omówić parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do wytwarzania cholewek – opisać budowę wybranych maszyn i urządzeń stosowanych w procesie	Klasa II

	2. Maszyny i urządzenia do montażu i wykończenia obuwia		– wymienić maszyny i urządzenia do montażu i wykończenia obuwia – wymienić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do montażu i wykończenia obuwia – rozróżnić maszyny stosowane do montażu i wykończenia obuwia – rozróżnić urządzenia stosowane do montażu i wykończenia obuwia – wskazać działania mające na celu ochronę danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa	wytwarzania cholewek – określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do montażu i wykończenia obuwia – omówić parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do montażu i wykończenia obuwia – opisać budowę wybranych maszyn do montażu i wykończenia obuwia	Klasa II
Liczba godzin w klasie II					
Razem w klasie I i II					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **Maszyny obuwnicze** obejmuje działy programowe: podstawy maszyn i urządzeń, maszyny do wytwarzania i obróbki elementów obuwia, maszyny do wytwarzania cholewek i montażu obuwia. Działy zawierają podstawowe treści z zakresu: części maszyn, zastosowania techniki komputerowej w maszynach obuwniczych, maszyn i urządzeń do rozkroju materiałów, obróbki i montażu spodów obuwia, montażu cholewek, montażu i wykończenia obuwia.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych **metod nauczania** np.: aktywizujących, podających, problemowych, eksponujących. W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, salę lekcyjną należy wyposażyć w: modele i schematy części maszyn i połączeń części, modele mechanizmów, przyrządy pomiarowe, dokumentacja techniczna i konstrukcyjna, katalogi części maszyn, tabele tolerancji, Polskie Normy z zakresu rysunku technicznego, katalogi maszyn, części maszyn, połączenia części maszyn i mechanizmy robocze oraz schematy maszyn i urządzeń, filmy dydaktyczne dotyczące wykonania operacji technologicznych, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

Ważnym aspektem w realizacji programu nauczania przedmiotu **Maszyny obuwnicze** jest indywidualizowanie metod pracy z uczniem, dlatego zajęcia mogą odbywać się indywidualnie lub w grupach.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, prace domowe, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń. Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, posługiwaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania przedmiotu **Maszyny obuwnicze** może zostać wykorzystana ewaluacja konkluzywna, która polega na badaniu efektywności i jakości działań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności, wywiadów czy obserwacji wśród uczniów i rodziców oraz nauczycieli.

MATERIAŁY OBUWNICZE

Cele ogólne przedmiotu

1. Poznawanie budowy histologicznej i topograficznej skóry naturalnej.
2. Rozróżnianie rodzaje skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych i papierniczych.
3. Dobieranie skór naturalnych w produkcji obuwia.
4. Zastosowanie tworzyw skóropodobnych i sztucznych w produkcji obuwia.
5. Rozpoznawanie i zastosowanie materiałów włókienniczych obuwiovych.
6. Dobieranie materiałów pomocniczych: nici, wyrobów papierniczych, wyrobów metalowych w przemyśle obuwniczym.

Cele operacyjne:

- 1) określić budowę histologiczną skór,
- 2) rozpoznać poszczególne części układu topograficznego skór,
- 3) scharakteryzować poszczególne części skór,
- 4) rozróżnić skóry w zależności od sposobu garbowania i wykończenia,
- 5) scharakteryzować wady i uszkodzenia skór surowych i wyprawionych,
- 6) wykryć wady i uszkodzenia skór surowych i wyprawionych,
- 7) określić tworzywa skóropodobne i sztuczne do produkcji obuwia,
- 8) rozróżnić tkaniny stosowane do produkcji obuwia,
- 9) rozróżnić dzianiny, włókniny i filce stosowane do wytwarzania obuwia,
- 10) zdefiniować materiały na bazie α -celulozy stosowane do produkcji wewnętrznych elementów obuwia,
- 11) zaproponować materiały na spody obuwia,
- 12) zastosować materiały pomocnicze do wytwarzania obuwia,
- 13) zaproponować kleje do wytwarzania obuwia,
- 14) zastosować metody dezynfekcji i sterylizacji narzędzi, sprzętu, urządzeń i powierzchni,
- 15) określić właściwości materiałów stosowanych w produkcji obuwia,

- 16) scharakteryzować urządzenia i aparaturę stosowaną do oznaczania właściwości materiałów obuwniczych,
17) wykorzystać różne źródła informacji w celu doskonalenia umiejętności zawodowych.

MATERIAŁ NAUCZANIA - MATERIAŁY OBUWNICZE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	Etap realizacji
I. Skóra naturalna	1. Wyprawa i wykończanie skór naturalnych		– wymienić sposoby garbowania – omówić sposoby garbowania i wykończenia skór – wykorzystać portale branżowe w celu aktualizacji wiedzy	– omówić sposoby garbowania i wykończenia skór – rozróżnić sposoby garbowania i wykończenia skór	Klasa I
	2. Właściwości skóry wyprawionej		– wymienić wady i uszkodzenia skór wyprawionych – rozróżnić wady i uszkodzenia skór wyprawionych – wskazać kierunki ciągliwości skóry w układzie topograficznym – dokonać podziału badań materiałów stosowanych do produkcji obuwia – dokonać podziału skór naturalnych pod względem surowca i rodzaju wyprawy	– opisać skład chemiczny tkanki skórnej – opisać wady i uszkodzenia skór wyprawionych – dokonać podziału skór wyprawionych na gatunki jakościowe – określić właściwości skóry, uwzględniając jej topografię	Klasa I
	3. Rodzaje skór obuwiczych		– wymienić rodzaje skór stosowanych do produkcji obuwia – rozróżnić skóry stosowane	– omówić dobór rodzaju skór – opisać różnice pomiędzy rodzajami skór – ocenić przydatność skóry	Klasa I

			do produkcji obuwia – doskonalić umiejętności zawodowe poprzez uczestnictwo w konkursach, pokazach konferencjach i targach branżowych	wyprawionej do produkcji obuwia	
II. Wyroby włókiennicze	1. Surowce i półprodukty włókiennicze		– wymienić surowce włókiennicze – wymienić półprodukty włókiennicze – scharakteryzować surowce i półprodukty włókiennicze	– dobrać surowce włókiennicze – dobrać półprodukty włókiennicze	Klasa I
	Liczba godzin w klasie I				
	2. Tkaniny, włókniny i dzianiny stosowane w przemyśle obuwniczym		– wymienić tkaniny stosowane w przemyśle obuwniczym – wymienić włókniny i dzianiny stosowane w przemyśle obuwniczym – scharakteryzować tkaniny stosowane w przemyśle obuwniczym – scharakteryzować włókniny i dzianiny stosowane w przemyśle obuwniczym	– dobrać tkaniny na wierzchy, podszewki i międzypodszewki – dobrać włókniny i dzianiny na elementy cholewki	Klasa II
3. Nici i materiały pomocnicze		– wymienić wyroby włókiennicze pomocnicze stosowane do produkcji obuwia – rozróżnić rodzaje nici stosowanych w przemyśle obuwniczym – opisać materiały włókiennicze pomocnicze stosowane do produkcji obuwia	– dobrać nici do określonej operacji technologicznej – dobrać materiały pomocnicze do określonej operacji technologicznej	Klasa II	

			– omówić dobór materiałów włókienniczych pomocnicze dla określonego wyrobu		
III. Tworzywa skóropodobne i sztuczne	1. Tworzywa skóropodobne miękkie		– wymienić tworzywa skóropodobne miękkie stosowane do produkcji obuwia – rozróżnić tworzywa skóropodobne miękkie stosowane do produkcji obuwia	– opisać tworzywa skóropodobne miękkie stosowane do produkcji obuwia – omówić dobór tworzyw skóropodobnych dla określonego wyrobu	Klasa II
	2. Tworzywa sztuczne w przemyśle obuwniczym		– wymienić tworzywa sztuczne na spody obuwia – rozróżnić tworzywa sztuczne na spody stosowane do produkcji obuwia	– opisać tworzywa sztuczne na spody stosowane do produkcji obuwia – omówić dobór tworzyw sztucznych dla określonego wyrobu	Klasa II
	3. Wyroby gumowe		– wymienić wyroby gumowe na spody obuwia – rozróżnić wyroby gumowe na spody stosowane do produkcji obuwia	– opisać wyroby gumowe stosowane na spody do produkcji obuwia – omówić dobór wyrobów gumowych dla określonego wyrobu	Klasa II
IV. Materiały pomocnicze	1. Wyroby papiernicze		– wymienić wyroby papiernicze stosowane do produkcji obuwia – opisać materiały papiernicze stosowane do produkcji obuwia	– omówić dobór materiałów papierniczych dla określonego wyrobu	Klasa II
	2. Wyroby metalowe		– wymienić wyroby metalowe stosowane w przemyśle obuwniczym – scharakteryzować wyroby metalowe stosowane w przemyśle obuwniczym	– dobrać wyroby metalowe dla określonego wyrobu	Klasa II
	3. Kleje stosowane w obuwnictwie		– wymienić kleje stosowane w przemyśle obuwniczym	– dobrać kleje do określonej operacji technologicznej	Klasa II

			– scharakteryzować kleje stosowane w przemyśle obuwniczym – wskazać formy doskonalenia zawodowego – zaplanować własny rozwój wiedzy zawodowej		
V. Właściwości materiałów stosowanych w produkcji obuwia	1. Badania materiałów stosowanych w produkcji obuwia		– dokonać podziału badań materiałów stosowanych do produkcji obuwia – wymienić właściwości chemiczne, fizyczne i mechaniczne materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia	– zaplanować badania materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia – określić właściwości chemiczne, fizyczne i mechaniczne materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia	Klasa II
	2. Aparatura i urządzenia stosowane w badaniach materiałów		– wymienić urządzenia i aparaturę stosowaną do oznaczania właściwości materiałów obuwniczych – opisać urządzenia i aparaturę do oznaczania właściwości chemicznych, fizycznych i mechanicznych materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia	– określić zastosowanie urządzeń i aparatury do oznaczania właściwości chemicznych, fizycznych i mechanicznych materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia – dobrać urządzenia i aparaturę do badań materiałów stosowanych do wytwarzania obuwia	Klasa II
Liczba godzin w klasie II					
Razem w klasie I i II					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **Materiały obuwnicze** obejmuje działy programowe: skóra naturalna, wyroby włókiennicze, tworzywa skóropodobne i sztuczne, materiały pomocnicze, właściwości materiałów stosowanych w produkcji obuwia. Działy zawierają podstawowe treści z zakresu: wyprawy i wykończenia skór naturalnych, właściwości skóry wyprawionej, rodzaju skór obuwiowych, surowców i półproduktów włókienniczych, tkanin, włókien, dzianin,

nici i materiałów pomocniczych, tworzyw skóropodobnych miękkich, tworzyw sztucznych, wyrobów gumowych, papierniczych, metalowych, klejów stosowanych w obuwnictwie, badań materiałów oraz aparatury i urządzeń stosowanych w badaniach materiałów obuwniczych.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych **metod nauczania** np.:aktywizujących,podających, problemowych, eksponujących.

W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, salę lekcyjną należy wyposażyć w: próbki materiałów podstawowych i pomocniczych, tablice i foliogramy ilustrujące topograficzną i histologiczną budowę skóry, schematy procesów produkcji materiałów włókienniczych i tworzyw skóropodobnych, schematy procesu wyprawy skór, tablice ilustrujące wady i uszkodzenia materiałów, aparaturę kontrolno-pomiarową, normy dotyczące oceny materiałów.

Ważnym aspektem w realizacji programu nauczania przedmiotu Materiały obuwniczejest indywidualizowanie metod pracy z uczniem, dlatego zajęcia mogą odbywać się indywidualnie lub w grupach.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, prace domowe, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń. Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, postępowaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania przedmiotu **Materiały obuwnicze** może zostać wykorzystana ewaluacja konkluzyjna, która polega na badaniu efektywności i jakości działań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności, wywiadów czy obserwacji wśród uczniów i rodziców oraz nauczycieli.

JĘZYK OBCY ZAWODOWY W OBUWNICTWIE

Cele ogólne przedmiotu:

1. Wykorzystanie umiejętności zdobytych w pierwszym etapie kształcenia i ich pogłębianie.
2. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnej w języku obcym tak, aby móc się porozumiewać w sytuacjach zawodowych.
3. Tworzenie krótkich, prostych wypowiedzi ustnych oraz reagowanie w sposób zrozumiały w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z wykonywanym zawodem.
4. Rozumienie prostych wypowiedzi pisemnych i tekstów związanych z wykonywaną pracą.
5. Tworzenie krótkich, prostych, zrozumiałych wypowiedzi pisemnych oraz reagowanie w formie prostego tekstu pisanego na tematy zawodowe.

Cele operacyjne:

- 1) wymienić podstawowe słownictwo z zakresu wykonywanego zawodu,
- 2) opisać zasady pisania listów motywacyjnych, życiorysów, podań o pracę,
- 3) określić zasady prowadzenia służbowej rozmowy telefonicznej,
- 4) scharakteryzować/ rozpoznawać podstawowe wzory pism zawodowych,
- 5) skorzystać z informacji zaczerpniętych z Internetu,
- 6) zastosować ze słownika i literatury fachowej,
- 7) zastosować podstawowe zasoby środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającą realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów związanych z wykonywanym zawodem,
- 8) zastosować proste, krótkie, typowe wypowiedzi,
- 9) przeanalizować krótkie, proste wypowiedzi pisemne,
- 10) zastosować bardzo krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne,
- 11) skonstruować krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi pisemne w formie prostych wyrażen i zdań,
- 12) zastosować prosty tekst pisany,
- 13) komunikować się z innymi.

MATERIAŁ NAUCZANIA -JĘZYK OBCY ZAWODOWY W OBUWNICTWIE

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	Etap realizacji
I. Porozumiewanie się w języku obcym	1. Podstawowy zasób środków językowych w języku obcym z zakresu obuwnictwa		– rozpoznać oraz stosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: • czynności wykonywanych na stanowisku pracy, w tym związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa i higieny pracy • narzędzi, maszyn, urządzeń i materiałów koniecznych do realizacji czynności zawodowych • procesów i procedur związanych z realizacją zadań zawodowych • świadczonych usług, w tym obsługi klienta	– rozpoznać oraz stosować środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych w zakresie: • formularzy, specyfikacji oraz innych dokumentów związanych z wykonywaniem zadań zawodowych	Klasa III
	2. Rozumienie wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym w obszarze umożliwiającym realizację zadań w procesie wytwarzania obuwia		– określić główną myśl wypowiedzi/tekstu lub fragmentu wypowiedzi/tekstu – znaleźć w wypowiedzi/tekście określone informacje – ułożyć informacje w określonym porządku – zastosować wyrażenia grzecznościowych w mowie i piśmie	– rozpoznać związki między poszczególnymi częściami tekstu	Klasa III

			– zastosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej		
	3. Tworzenie w języku obcym wypowiedzi ustnych i pisemnych z zakresu obywatelstwa		– opisać przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi – przedstawić sposób postępowania w różnych sytuacjach zawodowych (np. udziela instrukcji, wskazówek, określa zasady) – wyrazić i uzasadnić swoje stanowisko	– zastosować zasady konstruowania tekstów o różnym charakterze – zastosować formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji	Klasa III
II. Zastosowanie języka obcego w działalności zawodowej	1. Uczestniczenie w rozmowie i typowych sytuacjach w języku obcym związanych z wykonywaniem zawodu obywatel		– rozpocząć, prowadzić i kończyć rozmowę – uzyskać i przekazywać informacje i wyjaśnienia – zapytać o upodobania i intencje innych osób – zaproponować, zachęcać – zastosować zwroty i formy grzecznościowe – dostosować styl wypowiedzi do sytuacji	– wyrazić swoje opinie i uzasadnić je, pytać o opinie, zgadzać się lub nie zgadzać z opiniami innych osób – prowadzić proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi	Klasa III
	2. Formy przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym informacji z zakresu obywatelstwa		– przekazać w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. wykresach, symbolach, piktogramach, schematach) oraz audiowizualnych (np. filmach instruktażowych) – przekazać w języku polskim informacje sformułowane w języku obcym nowożytnym – przekazać w języku obcym nowożytnym informacje	– przedstawić publicznie w języku obcym nowożytnym wcześniej opracowany materiał, np. prezentację	Klasa III

			sformułowane w języku polskim lub tym języku obcym nowożytnym – opisać ogólne zasady komunikacji interpersonalnej – stosować zasadę jasnego i precyzyjnego formułowania wypowiedzi – stosować wyrażenia grzecznościowych w mowie i piśmie		
	3. Doskonalenie własnych umiejętności językowych i ich wykorzystywanie w pracy obuwnika		– skorzystać ze słownika dwujęzycznego i jednojęzycznego – współdziałać z innymi osobami, realizując zadania językowe – skorzystać z tekstów w języku obcym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych – wykorzystać kontekst (tam gdzie to możliwe), aby w przybliżeniu określić znaczenie słowa	– uprościć (jeżeli to konieczne) wypowiedź, zastępuje nieznane słowa innymi, wykorzystywać opis, środki niewerbalne – zidentyfikować słowa kluczowe, internacjonalizmy	Klasa III
Razem w klasie III					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Przedmiot nauczania **Język obcy zawodowy obuwnictwie** został podzielony na dwa działy programowe: porozumiewanie się w języku obcym, zastosowanie języka obcego w działalności zawodowej technika obuwnika. Działy te zawierają treści dotyczące komunikacji w języku obcym w rzeczywistych warunkach wykonywania zadań zawodowych przez obuwnika oraz doskonalenia własnych umiejętności językowych z wykorzystaniem ich w pracy obuwnika. W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie następujących **metod nauczania**: podające – wykład, pogadanka oraz niezbędne do prawidłowego

komunikowania się praktyczne – ćwiczenia przedmiotowe, pokaz. Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w środki dydaktyczne dostosowane do języka obcego: plansze poglądowe obcojęzyczne maszyn, urządzeń i narzędzi, elementów obuwia i gotowych wyrobów, filmy obcojęzyczne – przedstawiające scenki komunikacyjne, literatura fachowa w języku obcym.

Ważnym aspektem w realizacji programu nauczania przedmiotu Język obcy ukierunkowany zawodowo jest indywidualizowanie metod pracy z uczniem, dlatego zajęcia mogą odbywać się indywidualnie lub w grupach.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W odniesieniu do efektów kształcenia ujętych w programie nauczania język obcy zawodowy w obuwnictwie umiejętności ucznia powinny być sprawdzane i oceniane zgodnie z przedmiotowymi zasadami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego. Wiedza teoretyczna powinna być sprawdzana za pomocą testów oraz sprawdzianów pisemnych, gdzie zadania mogą mieć formę zarówno zamkniętą jak i otwartą. Duży nacisk należy nakładać na odpowiedzi ustne oraz ćwiczenia grupowe. Dodatkową formą sprawdzania osiągnięć mogą być prace domowe i udział w scenkach rodzajowych odgrywanych w języku obcym przedstawiające sytuacje zawodowe w zakładzie obuwniczym.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Ewaluacja przedmiotu powinna sprawdzać nabycie umiejętności z zakresu treści zawartych w przedmiocie **Język obcy ukierunkowany zawodowo** szczególności: rozwijania kompetencji komunikacyjnej w języku obcym tak, aby móc się porozumiewać w sytuacjach zawodowych, tworzenia krótkich, prostych wypowiedzi ustnych oraz reagowania w sposób zrozumiały w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z wykonywanym zawodem, rozumienia prostych wypowiedzi pisemnych i tekstów związanych z wykonywaną pracą, tworzenia krótkich, prostych, zrozumiałych wypowiedzi pisemnych oraz reagowanie w formie prostego tekstu pisanego na tematy zawodowe. Należy zastosować ilościowe i jakościowe metody badawcze, osiągnięcia uczniów powinny być sprawdzane na podstawie analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności – sprawdziany, testy, prace domowe, oceny końcowe.

PRACOWNIA TECHNOLOGICZNA

Cele ogólne przedmiotu

1. Organizowanie stanowiska pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.
2. Posługiwanie się dokumentacją techniczną i technologiczną.
3. Rozróżnianie rodzajów skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych i papierniczych.
4. Charakteryzowanie wad i uszkodzeń skór wyprawionych.
5. Określanie topograficznego układu skór.
6. Ocenianie stanu technicznego narzędzi, maszyn i urządzeń stosowanych w procesie rozkroju materiałów i obróbki elementów.
7. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych do rozkroju materiałów i obróbki elementów.
8. Dobieranie materiałów do wytwarzania wierzchów i spodów obuwia.
9. Przygotowywanie materiałów i rozkrawanie na elementy obuwia.
10. Wykonywanie obróbki i montażu elementów spodu obuwia.
11. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie szycia cholewek.
12. Posługiwanie się dokumentacją techniczną i technologiczną.
13. Wykonywanie operacji technologicznych związanych z przygotowaniem elementów do szycia.
14. Wykonywanie cholewki różnymi technikami.
15. Użytkowanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie montażu i wykończenia obuwia.
16. Posługiwanie się dokumentacją techniczną i technologiczną.
17. Wykonywanie operacji technologicznych związanych z przygotowaniem elementów do montażu.
18. Wykonywanie operacji technologicznych związanych z montażem obuwia.
19. Wykonywanie operacji technologicznych związanych z wykończeniem obuwia.

Cele operacyjne:

- 1) zastosować zasady bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań zawodowych w zakładzie obuwniczym,
- 2) zastosować zasady udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia,
- 3) scharakteryzować stanowisko pracy zgodnie z wymogami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska w zakładzie obuwniczym,
- 4) zastosować dokumentację techniczno-technologiczną,
- 5) określić budowę i przeznaczenie skór wyprawionych,
- 6) zidentyfikować skóry naturalne, tworzywa sztuczne i skóropodobne oraz materiały włókiennicze i papiernicze stosowane do produkcji obuwia,
- 7) określić wady i uszkodzenia skór wyprawionych,
- 8) scharakteryzować układ topograficzny skór,
- 9) przygotowywać maszyny i urządzenia obuwnicze do pracy,
- 10) określić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn,
- 11) dobrać maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na wierzchy i spody obuwia,
- 12) określić kryteria doboru materiałów na wierzchy i spody obuwia,
- 13) sklasyfikować materiały zgodnie z ich przeznaczeniem,
- 14) przygotowywać skóry miękkie i twarde do rozkroju,
- 15) przygotowywać materiały nieskórzane na wierzchy i spody obuwia do rozkroju,
- 16) wyciąć elementy wierzchów,
- 17) wyciąć elementy spodów,
- 18) sklasyfikować odpady powstające podczas rozkroju materiałów,
- 19) dobrać maszyny i urządzenia stosowane do obróbki elementów, montażu i wykończenia elementów spodu,
- 20) zastosować różne metody i techniki obróbki elementów spodu,
- 21) zamontować elementy spodu obuwia,
- 22) wytwarzać elementy spodu obuwia formowane metodą wtrysku, nalewania i wulkanizacji,
- 23) ocenić jakość wytwarzanych półproduktów do spodów obuwia,
- 24) rozróżnić ściegi i szwy,

- 25) dobrać nici i igły,
- 26) wykonać operacje technologiczne obróbki elementów cholewki,
- 27) określić techniki szycia elementów cholewek,
- 28) wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów podszevek,
- 29) wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów wierzchu,
- 30) wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów w wierzchu z podszewką,
- 31) wykonać operacje technologiczne w procesie wytwarzania różnych typów cholewek,
- 32) ocenić jakość wykonanych cholewek,
- 33) dobrać optymalne rozwiązania technologiczne procesu przygotowania cholewek do ćwiekowania,
- 34) dobrać materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania,
- 35) wykonać operacje ćwiekowania cholewek różnymi technikami,
- 36) rozpoznać czynności związane z mechanicznym i chemicznym przygotowaniem cholewek i elementów spodowych do montażu,
- 37) przygotować cholewki i elementy spodowe do montażu,
- 38) zmontować obuwie dostępnymi systemami,
- 39) określić metody i techniki wykończenia obuwia,
- 40) wykonać operacje technologiczne wykończenia obuwia,
- 41) ocenić jakość wyrobu, uwzględniając zastosowane materiały i dokładność wykonania,
- 42) dokonać pakowania obuwia,
- 43) wykazać się kreatywnością w rozwiązywaniu problemów,
- 44) zaplanować wykonanie zadania,
- 45) przewidzieć skutki podejmowanych działań,
- 46) ponosić odpowiedzialność za podejmowane działania,
- 47) komunikować innym własne intencje i przekonania, by osiągać określone cele interpersonalne,
- 48) określić potrzebę rozwiązywania problemów,
- 49) organizować pracę zespołową.

MATERIAŁ NAUCZANIA - PRACOWNIA TECHNOLOGICZNA

Dział programowy	Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Wymagania programowe		Uwagi o realizacji
			Podstawowe	Ponadpodstawowe	Etap realizacji
I. BHPi KPS w obuwnictwie	1. Zagrożenia w zakładzie obuwniczym		– rozpoznać źródła czynników szkodliwych występujących w zakładzie obuwniczym – wymienić czynniki szkodliwe działające na organizm człowieka w zakładzie obuwniczym – wymienić środki ochrony indywidualnej i zbiorowej stosowane w czasie wykonywania zadań zawodowych – wymienić zobowiązania pracodawcy i pracownika w zakresie stosowania środków ochrony indywidualnej – wyjaśnić pojęcie komunikacji interpersonalnej – opisać ogólne zasady komunikacji interpersonalnej	– objaśnić skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka w zakładzie obuwniczym – opisać objawy typowych chorób zawodowych mogących wystąpić na stanowisku pracy – rozróżnić choroby powstałe w wyniku oddziaływania czynników szkodliwych występujących w zakładzie obuwniczym na organizm człowieka – objaśnić sposoby zapobiegania oddziaływaniom czynników szkodliwych na organizm człowieka	Klasa I
	2. Wypadki przy pracy oraz choroby zawodowe		– wymienić zasady bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania zadań zawodowych w zakładzie obuwniczym – opisać zasady i rodzaje zachowań niewerbalnych – zastosować zasadę jasnego i precyzyjnego formułowania	– wymienić przepisy dotyczące ochrony środowiska w zakładzie obuwniczym – określić skutki zanieczyszczeń dla środowiska spowodowane działalnością zakładu obuwniczego	Klasa I

			wypowiedzi – wymienić metody i techniki rozwiązywania problemów – dobrać metody i techniki kreatywnego rozwiązywania problemów	– udzielić pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy i w sytuacjach zagrożenia życia	
	3. Ochrona środowiska w przemyśle obuwniczym		– wskazać zagrożenia dla zdrowia i życia pracownika w zakładzie obuwniczym – wymienić procedury udzielenia pierwszej pomocy podczas wypadków przy pracy oraz w sytuacji zagrożenia życia – omówić procedury postępowania powypadkowego – omówić sposób zabezpieczenia miejsca wypadku – wymienić podstawowe wyposażenie apteczki pierwszej pomocy	– opisać skutki wpływu zagrożeń występujących na stanowisku pracy na organizm człowieka – opisać stanowisko pracy uwzględniając obowiązujące wymagania ergonomii, przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska	Klasa I
	4. Organizacja pracy na stanowisku zgodnie z zasadami ergonomii		– dobrać wyposażenie, maszyny, urządzenia zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska – zastosować zalecenia zawarte w instrukcjach użytkowania maszyn i urządzeń na stanowisku	– zanalizować możliwość wystąpienia zagrożenia zdrowia i życia na stanowisku pracy – zastosować alternatywne metody w rozwiązywaniu sytuacji spornych	Klasa I

			pracy – zastosować środki ochrony zalecane na stanowisku pracy – wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej – przedstawić alternatywne rozwiązania problemów – wyjaśnić pojęcia: zespołu, pracy zespołowej, lidera – określić zasady dobrej współpracy		
	5. KPS w zakładzie obuwniczym		– określić wzorce, którymi należy się kierować w kulturze osobistej – podać przykłady zasad moralnych – określić wzory zachowań odnoszące się do różnych dziedzin życia – opisać przykłady etycznych i nieetycznych działań między przedsiębiorcą, a jego pracownikami, partnerami handlowymi i klientami oraz przedsiębiorstwami konkurencyjnymi – zaproponować sposoby rozwiązywania problemów na wszystkich etapach produkcji – wyjaśnić znaczenie zmian na otoczenie przedsiębiorstwa	– wskazać sposoby popularyzacji postaw etycznych – wskazać rozwiązania innowacyjne w produkcji obuwia – przedstawić alternatywne rozwiązania problemu, aby osiągnąć założone cele – określić harmonogram wykonywania zadania – analizuje skutki podejmowanych działań – monitorować rezultaty działań – przyjmować odpowiedzialność za podejmowane działania – wyciągnąć wnioski z podejmowanych działań – wskazać obszary funkcjonowania w branży wymagające zmian	Kompetencje personalne i społeczne kształtowane są w czasie całego okresu nauczania w ramach przedmiotu Pracownia technologiczna

			- określić metody i techniki wykonania zadania - określić trafność podejmowanych działań - dokonać samooceny podejmowanych działań - dokonać modyfikacji podejmowanych działań - określić przyczyny stresu - wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej - wyjaśnić metody radzenia sobie ze stresem - wskazać skutki stresu dla zdrowia psychicznego i fizycznego - wskazać najczęstsze przyczyny sytuacji stresowych w pracy zawodowej - określić zakres informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa - wskazać rodzaje zachowań karalnych, które naruszają tajemnice przedsiębiorstwa - wykorzystać strategie wyjścia z sytuacji konfliktowej - wymienić rodzaje negocjacji - określić umiejętności i cechy przydatne podczas negocjacji - opisać metody negocjacji	- określić wpływ twórczych rozwiązań na konkurencyjność w branży - wskazać nowatorskie rozwiązania w zakresie kreowania nowych produktów - wymienić mechanizmy obronne osobowości - określić konsekwencje nieprzestrzegania tajemnicy zawodowej - wskazać działania mające na celu ochronę danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa - dobrać metody i techniki kreatywnego rozwiązywania problemów - przedstawić alternatywne rozwiązania problemów - zastosować alternatywne metody w rozwiązywaniu sytuacji spornych - zaplanować pracę zespołu w celu realizacji powierzonych zadań - dobrać osoby do wykonywania zadań - określić zasady efektywnej komunikacji ze współpracownikami - zastosować strategie współpracy w zespole - opisać zasady i rodzaje zachowań niewerbalnych	

			- wskazać zasady, jakie trzeba przestrzegać w zachowaniach asertywnych - objaśnić, co uwzględnia właściwie rozumiana asertywność - objaśnić strategie stosowane w celu zakończenia konfliktu - wyjaśnić pojęcie komunikacji interpersonalnej - zastosować właściwe formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej - wymienić metody i techniki rozwiązywania problemów - wyjaśnić pojęcia: zespołu, pracy zespołowej, lidera - określić zasady dobrej współpracy - komunikować się ze współpracownikami - uwzględnić opinie innych		
II. Ogólne wiadomości o maszynach do rozkroju, obróbki i montażu elementów obuwia	1. Ocena stanu technicznego maszyn i urządzeń do rozkroju, wytwarzania i obróbki elementów obuwia		- wskazać nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń obuwniczych - zastosować działania związane z bieżącą konserwacją maszyn i urządzeń produkcyjnych - zastosować działania związane z bieżącą konserwacją maszyn i urządzeń do obróbki i montażu elementów spodu obuwia	- regulować parametry pracy maszyn i urządzeń produkcyjnych - rozróżnić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do rozkroju - określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do rozkroju	Klasa I

	2. Użytkowanie maszyn i urządzeń w procesie rozkroju i wytwarzania elementów obuwia		– zastosować instrukcje użytkowania maszyn i urządzeń obuwniczych – omówić parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do rozkroju, wytwarzania i obróbki elementów – zastosować maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementy składowe wierzchu obuwia – zastosować maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementyspodu obuwia – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do rozkroju – zastosować maszyny do obróbki elementów spodu obuwia – zastosować maszyny do montażu elementów spodu obuwia – zastosować urządzenia do wykończenia elementów spodowych obuwia – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do obróbki i montażu elementów spodowych obuwia	– zastosować programy komputerowe do wykonywania zadań zawodowych – użytkować maszyny i urządzenia sterowane komputerowo określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do obróbki i montażu elementów obuwia	Klasa I
Liczba godzin w klasie I					
III. Rozkrój materiałów	1. Przygotowanie do rozkroju		– rozróżnić materiały obuwnicze stosowane na wierzchy i spody	– ocenić przydatność skóry wyprawionej do produkcji obuwia	Klasa II

			– opisać budowę histologiczną skóry naturalnej – rozróżnić wady i uszkodzenia skór wyprawionych – rozróżnić części w układzie topograficznym skór – wskazać kierunki ciągłości skóry w układzie topograficznym – dokonać podziału skór naturalnych pod względem surowca i rodzaju wyprawy – dokonać podziału materiałów stosowanych na wierzchy i spody obuwia	– dokonać podziału skór wyprawionych na gatunki jakościowe – określić właściwości skóry, uwzględniając jej topografię – określić przydatność materiałów do wytwarzania wierzchów i spodów obuwia – dobrać materiały podstawowe i pomocnicze do wytwarzania obuwia	
	2. Rozkrój materiałów		– wykorzystać dokumentację techniczno-technologiczną – posłużyć się normami – sklasyfikować materiały do rozkroju – przygotować skóry naturalne do rozkroju – przygotować tkaniny, tworzywa skóropodobne i materiały papiernicze do rozkroju wielowarstwowego – zastosować zasady, systemy i metody rozkroju materiałów obuwniczych – wyciąć ręcznie elementy cholewki – wyciąć maszynowo elementy cholewki – zastosować maszyny i urządzenia do rozkroju	– zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do rozkroju – wykorzystać odpady technologiczne zgodnie z zasadami	Klasa II

			materiałów na elementy składowe wierzchu obuwia – zastosować maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementyspodu obuwia – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do rozkroju – sortować odpady technologiczne		
IV. Wykonanie i obróbka elementów spodu obuwia	1. Wykonanie elementów spodu		– wykorzystać dokumentację techniczno-technologiczną – posłużyć się normami – wyciąć maszynowo elementy spodu obuwia – zastosować zasady, systemy i metody rozkroju materiałów obuwniczych – skompletować wycięte elementy obuwia według dokumentacji – sortować odpady technologiczne	– rozróżnić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do obróbki i montażu elementów spodu obuwia	Klasa II
	2. Obróbka elementów spodu		– zastosować metody i techniki obróbki wybranych elementów spodu w zależności od zastosowanego materiału i systemu montażu – wykonać czynności związane z obróbką i montażem wybranych elementów spodu obuwia – wykonać elementy spodu obuwia formowane metodą	– dobrać techniki i metody obróbki elementów spodowych w zależności od zastosowanych materiałów – ocenić jakość wytworzonych elementów i półproduktów pod względem prawidłowości i dokładności wykonania	Klasa II

			wulkanizacji – wykonać elementy spodu obuwia formowane metodą wtrysku – wykonać elementy spodu obuwia formowane metodą nalewania – zastosować działania związane z bieżącą konserwacją maszyn i urządzeń do obróbki i montażu elementów spodu obuwia – zastosować maszyny do obróbki elementów spodu obuwia – zastosować maszyny do montażu elementów spodu obuwia – zastosować urządzenia do wykończenia elementów spodowych obuwia – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do obróbki i montażu elementów spodowych obuwia – skompletować wytwarzane elementy i półprodukty zgodnie z dokumentacją		
V. Ogólne wiadomości o maszynach do szycia cholewek	1. Ocena stanu technicznego maszyn i urządzeń do szycia		– wskazać nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń obuwniczych – zastosować działania związane z bieżącą konserwacją maszyn i urządzeń produkcyjnych	– wyregulować parametry pracy maszyn i urządzeń produkcyjnych	Klasa II

	2. Użytkowanie maszyn i urządzeń w procesie szycia cholewek		– zastosować instrukcje użytkowania maszyn i urządzeń obuwniczych – omówić parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do wytwarzania cholewek – stosować maszyny i urządzenia do obróbki elementów cholewek – zastosować maszyny i urządzenia do montażu elementów cholewek – zastosować maszyny i urządzenia do wykończenia cholewek – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do wytwarzania cholewek	– określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do wytwarzania cholewek – rozróżnić czynniki wpływające na zużycie mechanizmów roboczych maszyn do wytwarzania cholewek – za komputerowe do wykonywania zadań zawodowych – użytkować maszyny i urządzenia sterowane komputerowo	Klasa II

VI. Szycie cholewek	1. Przygotowanie części składowych cholewek do szycia		– wykonać ścienianie brzegów elementów cholewki – wykonać czynności związane z wykończeniem brzegów elementów cholewki – wykonać operacje związane z naklejaniem podszewek, elementów wypełniających i wzmacniających – wykonać znakowanie miejsc łączenia i szycia elementów cholewki – zastosować maszyny i urządzenia do obróbki elementów cholewek – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do wytwarzania cholewek	– dobrać czynności technologiczne związane z przygotowaniem elementów do szycia danego typu cholewki	Klasa II
	Liczba godzin w klasie II				
	2. Szycie maszynowe		– rozpoznać rodzaje ściągów i szwów stosowanych przy szyciu cholewek – zastosować wybrane rodzaje ściągów i szwów przy szyciu cholewek – zastosować maszyny i urządzenia do montażu elementów cholewek – zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do wytwarzania cholewek	– dobrać nici i igły do szycia cholewek – dobrać kleje do wstępnego łączenia elementów cholewek	Klasa III

	3. Montaż cholewki		- wykonać łączenie elementów wierzchu - wykonać łączenie elementów podszewki - wykonać operacje technologiczne wklejania podnosków - zastosować maszyny i urządzenia do montażu elementów cholewek - zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do wytwarzania cholewek - wykonać łączenie elementów wierzchu z podszewką w wybranych typach cholewek - zastosować maszyny i urządzenia do montażu elementów cholewek - zastosować dokumentację techniczno-ruchową przy obsłudze maszyn do wytwarzania cholewek	- dobrać ściegi, szwy do szycia maszynowego do określonego typu cholewki - dobrać sposoby łączenia części składowych wierzchu z podszewką do określonego typu cholewki	Klasa III
	4. Posługiwanie się dokumentacją techniczno - technologiczną w procesie szycia cholewek		- zastosować dokumentację techniczno - technologiczną w procesie szycia cholewek - posłużyć się normami	- wykorzystać dokumentację techniczno-technologiczną	Klasa III
	5. Kontrolowanie gotowych cholewek		- wykonać operacje technologiczne związane z wykończeniem cholewek	- wskazać wady w wykonanych cholewek - skontrolować jakość gotowych cholewek	Klasa III
VII. Ogólne wiadomości o	1. Ocena stanu technicznego maszyn		- wskazać nieprawidłowości w pracy	- wyregulować parametry pracy maszyn i urządzeń	Klasa III

maszynach do montażu i wykończenia obuwia	i urządzeń do montażu i wykończenia obuwia		maszyn i urządzeń obuwniczych – zastosować działania związane z bieżącą konserwacją maszyn i urządzeń produkcyjnych	produkcyjnych	
	2. Użytkowanie maszyn i urządzeń w procesie montażu i wykończenia obuwia		– zastosować instrukcje użytkowania maszyn i urządzeń obuwniczych – rozróżnić maszyny stosowane do montażu i wykończenia obuwia – rozróżnić urządzenia stosowane do montażu i wykończenia obuwia – zastosować maszyny wykorzystywane do montażu i wykończenia obuwia – zastosować urządzenia używane do montażu i wykończenia obuwia	– określić parametry związane ze stanem technicznym narzędzi, urządzeń i maszyn do montażu i wykończenia obuwia – zastosować programy komputerowe do wykonywania zadań zawodowych – użytkować maszyny i urządzenia sterowane komputerowo	Klasa III
VIII. Ćwिकowanie cholewek	1. Czynności przygotowujące do procesu ćwिकowania		– zastosować zasady nawilżania cholewek – wykonać operacje nawilżania cholewek – wykonać operacje wklejania i formowania zakładek	– zastosować rozwiązania technologiczne związane z procesem przygotowania cholewek do ćwिकowania	Klasa III
	2. Ćwिकowanie cholewek		– rozróżnić sposoby i metody ćwिकowania cholewek – rozróżnić materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwिकowania – wykonać operacje ćwिकowania cholewek różnymi technikami – utrwalić kształt	– dobrać metody ćwिकowania do typu i systemu montażu obuwia	Klasa III

IX. Montaż obuwia	1. Czynności przygotowujące do procesu montażu		zaćwiekowanych cholewek – wykonać czynności związane z mechanicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu – wykonać czynności związane z chemicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu – dobrać materiały pomocnicze do montażu obuwia	– dobrać czynności przygotowujące do procesu montażu w zależności od systemu montażu	Klasa III
	2. Montaż obuwia różnymi systemami		– rozróżnić systemy montażu obuwia – zastosować materiały pomocnicze do montażu obuwia – wykonać operacje technologiczne montażu różnymi systemami – wykorzystać dokumentację techniczno-technologiczną – posłużyć się normami – zastosować maszyny wykorzystywane do montażu obuwia – zastosować urządzenia używane do montażu obuwia	– dobrać system montażu do typu i przeznaczenia obuwia	Klasa III
X. Wykończenie obuwia	1. Wykończenie obuwia		– wykonać operacje związane z wykończeniem wierzchów obuwia – wykonać operacje związane z wykończeniem spodów obuwia – zastosować maszyny wykorzystywane	– dobrać sposób wykończenia obuwia w zależności od materiałów stosowanych na wierzchy i spody obuwia	Klasa III

			dowykończenia obuwia – zastosować urządzenia używane do wykończenia obuwia		
	2. Ocena jakościowa gotowego obuwia		– Zastosować kontrolę organoleptyczną gotowego obuwia – określić wady wykonania obuwia – rozróżnić wady materiałowe i produkcyjne gotowego obuwia – sklasyfikować wyroby gotowe do określonego gatunku – wymienić sposoby pakowania jednostkowego i zbiorczego obuwia	– porównać gotowy wyrób z dokumentacją – dobrać opakowania jednostkowe i zbiorcze	Klasa III
	Liczba godzin w klasie III				
Razem w klasie I, II, III					

PROCEDURY OSIĄGANIA CELÓW KSZTAŁCENIA PRZEDMIOTU

Program nauczania przedmiotu **Pracownia obuwnicza** obejmuje działy programowe: BHP i KPS w obuwnictwie, ogólne wiadomości o maszynach do rozkroju i obróbki elementów obuwia, rozkrój materiałów, wykonanie i obróbka elementów spodu obuwia, ogólne wiadomości o maszynach do szycia cholewek, szycie cholewek, ogólne wiadomości o maszynach do montażu i wykończenia obuwia, ćwiekowanie cholewek, montaż i wykończenie obuwia. Działy zawierają podstawowe treści zakresu: zagrożeń w zakładzie obuwniczym, wypadków przy pracy oraz chorób zawodowych, ochrony środowiska w przemyśle obuwniczym, organizacji pracy na stanowisku zgodnie z zasadami ergonomii, KPS w zakładzie obuwniczym, oceny stanu technicznego maszyn i urządzeń do rozkroju, wytwarzania i obróbki elementów obuwia, użytkowania maszyn i urządzeń w procesie wytwarzania elementów obuwia, przygotowania do rozkroju, rozkroju materiałów, wykonania i obróbki elementów spodu, oceny stanu technicznego maszyn i urządzeń do szycia, użytkowania maszyn i urządzeń w procesie szycia cholewek, przygotowania części składowych do szycia i szycia maszynowego, łączenia części składowych wierzchu, podszewki oraz wierzchu z podszewką, posługiwania się dokumentacją techniczno – technologiczną, kontrolowania gotowych cholewek, oceny stanu technicznego

maszyn i urządzeń do montażu i wykończenia obuwia, użytkowania maszyn i urządzeń w procesie montażu i wykończenia obuwia, montażu obuwia różnymi systemami, wykończenia i oceny jakości gotowego obuwia.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie zróżnicowanych **metod nauczania** np.: aktywizujących, podających, problemowych, eksponujących.

W celu zapewnienia prawidłowego przebiegu zajęć, należy przygotować stanowiska:

- **wykonywania elementów obuwia** (jedno stanowisko dla czterech uczniów przemieszczających się rotacyjnie), oraz wyposażać w wycinarkę, dwojarkę, perforowarkę, numerowarkę, przybijarkę usztywniaczy, formowarkę podpodeszew, ścierarkę, ścieniarękę zakładkę, formowarkę zakładkę, frezarkę brzegów, stanowisko komputerowe z systemem CAM (ang. Computer Aided Manufacturing) do wycinania elementów, urządzenia i narzędzia (wycinaki, matryce do perforowania, formy do formowania elementów spodu, nóż szewski, nożyce, podkłady do wycinania, urządzenie do składania materiałów włókienniczych i tworzyw skóropodobnych w warstwy, stojak na skóry wierzchnie, regały na narzędzia, pojemniki na wycięte elementy, grubościomierz, lupę, plansze poglądowe: układ topograficzny skóry, kierunki najmniejszej ciągłości skóry, metody i systemy rozkroju skór, wzorcowy układ elementów obuwia na materiale, części składowe obuwia).

- **szycia cholewek** (jedno stanowisko dla czterech uczniów przemieszczających się rotacyjnie) oraz wyposażać w: ścieniarękę brzegów elementów, nakładarkę podnosków, nakładarkę międzypodszewek, żelazko elektryczne, opalarkę brzegów, palnik gazowy, maszynę płaską jednoigłową, maszynę płaską zyg-zak, maszynę słupkową i płaską dwuigłową, maszynę słupkową jednoigłową z mechanizmem obcinającym, rozprasowywacz szwów, lamowarkę, krążkowarkę ręczną i mechaniczną, stół metalowy z wyciągiem wentylacyjnym, młoteczek z nakłuwakiem do zawijania, zawijarkę, młotek szewski, nóż szewski, dziurkacz do wycinania otworów, igły maszynowe, regały i pojemniki na części obuwia; wykresy ścieniania elementów (plansze poglądowe).

- **montażu obuwia** (jedno stanowisko dla czterech uczniów przemieszczających się rotacyjnie) oraz wyposażać w: klamerkowarkę, obciążarkę zakładkę, przyczepiarkę pięt, ćwiekarkę, stabilizator kształtu cholewki, draparkę, aktywizator błony klejowej, prasę do przyklejania spodów, przybijarkę obcasów, szczotkarkę, wygładzarkę cholewek, wyzuwarkę kopyt, urządzenia i narzędzia (stół metalowy z wyciągiem wentylacyjnym, komplet kopyt, nóż szewski, wyciągacz klamerek, kleszcze, młotek, obcęgi, oprzyrządowanie do ćwiekarek, wymienne frezy, pojemniki na kopyta, regał na cholewki i obuwie, plansze poglądowe ze wzorcami wykonania operacji technologicznych, tablice z wykazem błędów materiałowych i produkcyjnych, instrukcje obsługi maszyny urządzeń).

Każda pracownia powinna być zasilana napięciem 230/240 V prądu przemiennego, z zabezpieczeniem przeciwporażeniowym, wyposażona w wyłączniki awaryjne i wyłącznik awaryjny centralny, pojemniki do selektywnej zbiórki odpadów.

Dodatkowo, nauczyciel może przygotować materiał nauczania z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i doświadczeń, które zwiększą atrakcyjność zajęć i ich skuteczność.

Zajęcia z Pracowni obuwniczej mogą odbywać się w warsztatach szkolnych lub u pracodawcy w grupach 6-8 osób.

PROPONOWANE METODY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ

W procesie nauczania przedmiotu **Pracownia obuwnicza** zalecane jest systematyczne sprawdzanie i ocenianie uczniów zgodne z kryteriami oceniania przedstawionymi na początku roku szkolnego. Ważne jest stosowanie aktywizujących metod nauczania, które będą mobilizowały do pracy indywidualnej lub grupowej.

Proponowane sposoby oceniania: odpowiedzi ustne, sprawdziany pisemne, obserwacje czynności ucznia podczas przydzielonych ćwiczeń, wykonanie ćwiczeń.

Ocenianie powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen i uwarunkowane: poprawnością merytoryczną wypowiedzi, posługiwaniem się właściwą terminologią zawodową oraz operowaniem nabytą wiedzą.

Rodzaje narzędzi: karty pracy, testy, kartkówki, arkusze oceny, itp.

PROPONOWANE METODY EWALUACJI PRZEDMIOTU

Do ewaluacji programu nauczania przedmiotu można zastosować metodę badania efektywności i jakości przydzielonych poleceń i zadań po ich zakończeniu, poprzez zastosowanie badań kwestionariuszowych, analizy danych z poszczególnych form sprawdzających wiedzę i umiejętności, wywiadów, czy obserwacji wśród uczniów, rodziców, nauczycieli lub pracodawców.

IV. PROPOZYCJA EWALUACJI PROGRAMU NAUCZANIA DO ZAWODU

Obuwnik 753602 MOD.05 Wytwarzanie obuwia				
Cele ewaluacji Określenie jakości i skuteczności realizacji programu nauczania zawodu w zakresie: – osiągnięcia szczegółowych efektów kształcenia, – doboru oraz zastosowania form, metod i strategii dydaktycznych, – współpracy z pracodawcami, – wykorzystania bazy technodydaktycznej.				
Faza refleksyjna				
Obszar badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki świadczące o efektywności	Metody, techniki badania/ narzędzia	Termin badania
Układ materiału nauczania danego przedmiotu	1. Czy w programie nauczania określono przedmioty do kwalifikacji? 2. Czy program nauczania uwzględnia spiralną strukturę treści? 3. Czy efekty kształcenia, kluczowe dla zawodu zostały podzielone na materiał nauczania w taki sposób, aby były kształtowane przez kilka przedmiotów w całym cyklu kształcenia w zakresie danej kwalifikacji? 4. Czy wszyscy nauczyciele współpracują przy ustalaniu kolejności realizacji treści programowych?	Program nauczania umożliwia przygotowanie do egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe	1. Wywiady z nauczycielami 2. Praca w zespołach przedmiotowych	Przed planowanym wdrożeniem programu
Relacja między poszczególnymi elementami i częściami programu	1. Czy program nauczania uwzględnia podział na przedmioty teoretyczne i praktyczne? 2. Czy program nauczania uwzględnia korelację międzyprzedmiotową?	Program nauczania ułatwia uczenie się innych przedmiotów	1. Wywiady z nauczycielami 2. Praca w zespołach przedmiotowych	Przed planowanym wdrożeniem programu
Trafność doboru materiału nauczania,	1. Czy cele nauczania zostały poprawnie sformułowane?	Materiał nauczania, zastosowane metody i dobór środków	1. Wywiady z nauczycielami	Przed planowanym

metod, środków dydaktycznych, form organizacyjnych ze względu na przyjęte cele	2. Czy cele nauczania odpowiadają opisanym treściom programowym? 3. Czy dobór metod nauczania pozwoli na osiągnięcie celu? 4. Czy zaproponowane metody umożliwiają realizację treści? 5. Czy dobór środków dydaktycznych pozwoli na osiągnięcie celu?	dydaktycznych wspomaga przygotowanie ucznia do egzaminu zawodowego	2. Praca w zespołach przedmiotowych	wdrożeniem programu
Stopień trudności programu z pozycji ucznia	1. Czy program nie jest przeładowany i zbyt trudny? 2. Czy jego realizacja nie powoduje negatywnych skutków ubocznych?	Program nauczania jest atrakcyjny dla ucznia i rozwija jego zainteresowania	1. Wywiady z nauczycielami 2. Praca w zespołach przedmiotowych	Przed planowanym wdrożeniem programu
Faza kształtująca				
Przedmiot badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki narzędzia	Termin badania
Organizowanie, porządkowanie i utrzymywanie w stałej czystości stanowiska pracy zgodnie z zasadami ergonomii, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	1. Czy uczeń opanował znaczenie pojęć związanych z bhp? 2. Czy uczeń zna prawa i obowiązki pracodawcy i pracownika w zakresie bhp oraz ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska w zakładzie obuwniczym? 3. Czy uczeń potrafi zorganizować stanowisko pracy zgodnie z zasadami ergonomii i bhp? 4. Czy uczeń opanował znaczenie poszczególnych terminów stosowanych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy? 5. Czy uczeń zna źródła i czynniki szkodliwe w środowisku pracy? 6. Czy uczeń potrafi wskazać zagrożenia dla zdrowia i życia pracownika w zakładzie obuwniczym 7. Czy uczeń potrafi zastosować odpowiednie środki ochrony indywidualnej ?	1. Wyjaśnia pojęcia związane z bhp 2. Wymienia prawa i obowiązki pracodawcy i pracownika w zakresie bhp oraz ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska 3. Rozpoznaje źródła i czynniki szkodliwe w zakładzie obuwniczym 4. Dobiera wyposażenie stanowiska pracy pod kątem ergonomicznym 5. Stosuje zasady postępowania w razie powstania zagrożenia, a szczególnie wypadku przy pracy, awarii, pożaru, wybuchu 6. Określa zadania poszczególnych organów nadzorujących warunki pracy w zakładzie obuwniczym 7. Określa zadania instytucji i służb związanych z bhp i p.poż w zakładzie obuwniczym 9. Rozpoznaje choroby zawodowe	Wiedza i umiejętności ucznia oraz stopień realizacji programu nauczania przez nauczycieli ewaluacja wewnętrzna – ewaluacja realizacji programu poprzez badanie wiadomości przedmiotowych NAUCZYCIELE - pomiar realizacji ankiety dla nauczycieli, arkusze obserwacji zajęć, scenariusz wywiadu z nauczycielem,	Przed rozpoczęciem nauki w celach diagnostycznych oraz w trakcie, by uaktualnić dane oraz po zakończeniu każdego semestru nauki

		10. Zapobiega zagrożeniom życia i zdrowia w zakładzie obuwniczym 13. Udziela pierwszej pomocy w sytuacji zagrożenia życia i zdrowia poszkodowanego 14. Określa rodzaje środków ochrony indywidualnej ze względu na ich przeznaczenie i zastosowanie	grupowe sesje w zespole przedmiotowym UCZNIOWIE - pomiar osiągnięć uczniów na podstawie przedmiotowych kryteriów oceniania - sprawdziany testy kartkówki, odpowiedzi ucznia, testy diagnozujące – na wejściu i wyjściu-, ankiety testy osiągnięć szkolnych, obserwację	
Wytwarzanie i obróbka elementów obuwia	1. Czy uczeń stosuje dokumentację techniczno-technologiczną? 2. Czy uczeń potrafi określić budowę i przeznaczenie skór wyprawionych? 3. Czy uczeń rozróżnia skóry naturalne, tworzywa sztuczne i skóropodobne oraz materiały włókiennicze i papiernicze stosowane do produkcji obuwia? 4. Czy uczeń potrafi określić wady i uszkodzenia skór wyprawionych, charakteryzować układ topograficzny skór? 5. Czy uczeń potrafi dobrać maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na wierzchy i spody obuwia? 6. Czy uczeń potrafi przygotować maszyny i urządzenia obuwnicze do pracy? 7. Czy uczeń potrafi określić kryteria doboru materiałów na wierzchy i spody obuwia? 8. Czy uczeń potrafi sklasyfikować materiały	1. Wykorzystuje dokumentację techniczno-technologiczną 2. Posługuje się normami 3. Opisuje budowę histologiczną skóry naturalnej 4. Rozróżnia części w układzie topograficznym skór 5. Dokonuje podziału skór naturalnych pod względem surowca i rodzaju wyprawy 6. Rozróżnia materiały obuwnicze stosowane na wierzchy i spody 7. Ocenia przydatność skóry wyprawionej do produkcji obuwia 8. Dokonuje podziału skór wyprawionych na gatunki jakościowe 9. Rozróżnia wady i uszkodzenia skór wyprawionych 10. Określa właściwości skóry,	Wiedza i umiejętności ucznia oraz stopień realizacji programu nauczania przez nauczycieli ewaluacja wewnętrzna – ewaluacja realizacji programu poprzez badanie wiadomości przedmiotowych NAUCZYCIELE - pomiar realizacji ankiety dla nauczycieli, arkusze obserwacji zajęć, scenariusz wywiadu	Przed rozpoczęciem nauki w celach diagnostycznych oraz w trakcie, by uaktualnić dane oraz po zakończeniu każdego semestru nauki

	zgodnie z ich przeznaczeniem? 9. Czy uczeń potrafi przygotować skóry miękkie i twarde do rozkroju? 10. Czy uczeń potrafi przygotować materiały nieskórzane na wierzchy i spody obuwia do rozkroju? 11. Czy uczeń potrafi wyciąć elementy wierzchów i spodów obuwia? 12. Czy uczeń potrafi sklasyfikować odpady powstające podczas rozkroju materiałów? 13. Czy uczeń potrafi dobrać maszyny i urządzenia stosowane do obróbki elementów, montażu i wykończenia elementów spodu? 14. Czy uczeń stosuje różne metody i techniki obróbki elementów spodu? 16. Czy uczeń potrafi zmontować elementy spodu obuwia? 17. Czy uczeń potrafi wytwarzać elementy spodu obuwia formowane metodą wtrysku, nalewania i wulkanizacji? 18. Czy uczeń potrafi ocenić jakość wytwarzanych półproduktów do spodów obuwia?	uwzględniając jej topografię 11. Dokonuje podziału materiałów stosowanych na wierzchy i spody obuwia 12. Określa przydatność materiałów do wytwarzania wierzchów i spodów obuwia 13. Dobiera materiały podstawowe i pomocnicze do wytwarzania obuwia 14. Wskazuje kierunki ciągłości skóry w układzie topograficznym 15. Dobiera maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementy składowe wierzchu i spodu obuwia 16. Stosuje maszyny i urządzenia do rozkroju materiałów na elementy składowe wierzchu i spodu obuwia 17. Określa kryteria doboru materiałów na wierzchy i spody obuwia 18. Klasyfikuje materiały do rozkroju 19. Przygotowuje skóry naturalne do rozkroju 20. Przygotowuje tkaniny, tworzywa skóropodobne i materiały papiernicze do rozkroju wielowarstwowego 21. Stosuje zasady, systemy i metody rozkroju materiałów obuwniczych 22. Wycina ręcznie elementy cholewki 23. Wycina maszynowo elementy cholewki i spodu obuwia 24. Sortuje odpady technologiczne stosować maszyny do obróbki elementów spodu obuwia 25. Dobiera maszyny i urządzenia do montażu i wykończenia elementów	z nauczycielem, grupowe sesje w zespole przedmiotowym UCZNIOWIE - pomiar osiągnięć uczniów na podstawie przedmiotowych kryteriów oceniania - sprawdziany testy kartkówki, odpowiedzi ucznia, testy diagnozujące – na wejściu i wyjściu-, ankiety testy osiągnięć szkolnych, konkursy, pokazy, projekty, analiza potrzeb, obserwację	

		spodu obuwia 26. Stosuje maszyny i urządzenia do montażu i wykończenia elementów spodu obuwia 27. Stosuje metody i techniki obróbki wybranych elementów spodu w zależności od zastosowanego materiału i systemu montażu 28. Wykonuje czynności związane z obróbką i montażem wybranych elementów spodu obuwia 29. Wykonuje elementy spodu obuwia formowane metodą wulkanizacji, wtrysku i nalewania 30. Ocenia jakość wytworzonych elementów i półproduktów pod względem prawidłowości i dokładności wykonania		
Wytwarzanie cholewek	1. Czy uczeń potrafi przygotować maszyny i urządzenia obuwnicze do przygotowania i szycia cholewek? 2. Czy uczeń potrafi skontrolować stan techniczny maszyn i urządzeń? 3. Czy uczeń potrafi rozróżnić ścięgi i szwy? 4. Czy uczeń potrafi dobrać nici i igły? 5. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne obróbki elementów cholewki? 6. Czy uczeń potrafi określić techniki szycia elementów cholewek? 7. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów podszewek? 8. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia elementów wierzchu? 9. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne w procesie łączenia	1. Omawiać parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do wytwarzania cholewek 2. Wskazuje nieprawidłowości w pracy maszyn i urządzeń obuwniczych 3. Rozpoznaje rodzaje ścięgów i szwów stosowanych przy szyciu cholewek 4. Stosuje wybrane rodzaje ścięgów i szwów przy szyciu cholewek 5. Dobiera ścięgi i szwy do szycia maszynowego do określonego typu cholewki 6. Dobiera nici i igły do szycia cholewek 7. Wykonuje ścienianie brzegów elementów cholewki 8. Wykonuje czynności związane	Wiedza i umiejętności ucznia oraz stopień realizacji programu nauczania przez nauczycieli ewaluacja wewnętrzna – ewaluacja realizacji programu poprzez badanie wiadomości przedmiotowych NAUCZYCIELE - pomiar realizacji ankiety dla nauczycieli, arkusze obserwacji zajęć, scenariusz wywiadu	Przed rozpoczęciem nauki w celach diagnostycznych oraz w trakcie, by uaktualnić dane oraz po zakończeniu każdego semestru nauki

	elementów w wierzchu z podszewką? 10. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne w procesie wytwarzania różnych typów cholewek? 11. Czy uczeń potrafi ocenić jakość wykonanych cholewek.	z wykończeniem brzegów elementów cholewki 9. Wykonuje operacje związane z naklejaniem podszewek, elementów wypełniających i wzmacniających 10. Wykonuje znakowanie miejsc łączenia i szycia elementów cholewki 11. Dobiera czynności technologiczne związane z przygotowaniem elementów do szycia danego typu cholewki 12. Wykonuje łączenie elementów wierzchu 13. Wykonuje łączenie elementów podszewki 14. Wykonuje operacje technologiczne wklejania podnosków 15. Wykonuje łączenie elementów wierzchu z podszewką w wybranych typach cholewek 16. Dobiera sposoby łączenia części składowych wierzchu z podszewką do określonego typu cholewki 17. Wykonuje operacje technologiczne związane z wykończeniem cholewek 18. Wskazuje wady w wykonanych cholewkach 19. Dokonuje samokontroli wykonywanych operacji technologicznych 20. Kontroluje jakość gotowych cholewek	z nauczycielem, grupowe sesje w zespole przedmiotowym UCZNIOWIE - pomiar osiągnięć uczniów na podstawie przedmiotowych kryteriów oceniania - sprawdziany testy kartkówki, odpowiedzi ucznia, testy diagnostujące – na wejściu i wyjściu, - ankiety, testy osiągnięć szkolnych, konkursy, pokazy, projekty, analiza potrzeb, obserwacje	
Montowanie i wykończenie obuwia	1. Czy uczeń potrafi przygotować maszyny i urządzenia obuwnicze stosowane do montowania i wykończanie obuwia? 2. Czy uczeń potrafi skontrolować stan	1. Omawia parametry pracy narzędzi, maszyn i urządzeń do montowania i wykończanie obuwia 2. Wskazuje nieprawidłowości w	Wiedza i umiejętności ucznia oraz stopień realizacji programu	Przed rozpoczęciem nauki w celach diagnostycznych

	techniczny maszyn i urządzeń do montowania i wykończenie obuwia? 3. Czy uczeń potrafi dobrać optymalne rozwiązania technologiczne procesu przygotowania cholewek do ćwiekowania? 4. Czy uczeń potrafi dobrać materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania? 5. Czy uczeń potrafi wykonać operacje ćwiekowania cholewek różnymi technikami? 6. Czy uczeń potrafi rozpoznać czynności związane z mechanicznym i chemicznym przygotowaniem cholewek i elementów spodowych do montażu? 7. Czy uczeń potrafi przygotować cholewki i elementy spodowe do montażu? 8. Czy uczeń potrafi zmontować obuwie dostępnymi systemami? 9. Czy uczeń potrafi określić metody i techniki wykończenia obuwia? 10. Czy uczeń potrafi wykonać operacje technologiczne wykończenia obuwia? 11. Czy uczeń potrafi ocenić jakość wyrobu, uwzględniając zastosowane materiały i dokładność wykonania? 11. Czy uczeń potrafi zapakować obuwie.	pracy maszyn i urządzeń obuwniczych stosowanych do montowania i wykończenie obuwia 4. Stosuje zasady nawilżania cholewek 5. Wykonuje operacje nawilżania cholewek 6. Wykonuje operacje wklejania i formowania zakładek 7. Stosuje rozwiązania technologiczne związane z procesem przygotowania cholewek do ćwiekowania 8. Rozróżnia materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania 9. Dobiera materiały pomocnicze stosowane w procesie ćwiekowania 10. Rozróżnia sposoby i metody ćwiekowania cholewek 11. Wykonuje operacje ćwiekowania cholewek różnymi technikami 12. Dobiera metody ćwiekowania do typu i systemu montażu obuwia 13. Utrwala kształt zaćwiekowanych cholewek 14. Wykonuje czynności związane z mechanicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu 15. Wykonuje czynności związane z chemicznym przygotowaniem elementów obuwia do montażu 16. Dobiera czynności przygotowujące do procesu montażu w zależności od systemu montażu 17. Rozróżnia systemy montażu obuwia 18. Stosuje materiały pomocnicze do montażu obuwia	nauczania przez nauczycieli ewaluacja wewnętrzna – ewaluacja realizacji programu poprzez badanie wiadomości przedmiotowych NAUCZYCIELE - pomiar realizacji ankiety dla nauczycieli, arkusze obserwacji zajęć, scenariusz wywiadu z nauczycielem, grupowe sesje w zespole przedmiotowym UCZNIOWIE - pomiar osiągnięć uczniów na podstawie przedmiotowych kryteriów oceniania – sprawdziany, testy kartkówki, odpowiedzi ucznia, testy diagnostyczne – na wejściu i wyjściu, - ankiety testy osiągnięć szkolnych, konkursy, pokazy, projekty, analiza potrzeb, obserwacje	oraz w trakcie, by uaktualnić dane oraz po zakończeniu każdego semestru nauki

		19. Wykonuje operacje technologiczne montażu obuwia różnymi systemami 20. Dobiera system montażu do typu i przeznaczenia obuwia 21. Wykonuje operacje związane z wykończeniem wierzchów obuwia 22. Wykonuje operacje związane z wykończeniem spodów obuwia 23. Dobiera sposób wykończenia obuwia w zależności od materiałów stosowanych na wierzchy i spody obuwia 24. Stosuje kontrolę organoleptyczną gotowego obuwia 25. Określa wady wykonania obuwia 26. Rozróżnia wady materiałowe i produkcyjne gotowego obuwia 27. Klasyfikuje wyroby gotowe do określonego gatunku 28. Wymienia sposoby pakowania jednostkowego i zbiorczego obuwia 29. Porównuje gotowy wyrób z dokumentacją 30. Dobiera opakowania jednostkowe i zbiorcze		
Porozumiewanie się w języku obcym	1. Czy uczeń zna podstawowe słownictwo związane z zawodemobuwnik 2. Czy uczeń umie przeprowadzić rozmowę konsultacyjną z kontrahentem	1. Rozpoznaje oraz stosuje środki językowe umożliwiające realizację czynności zawodowych 2. Opisuje przedmioty, działania i zjawiska związane z czynnościami zawodowymi 3. Określa główną myśl wypowiedzi/tekstu lub fragmentu wypowiedzi/tekstu 4. Wyraża i uzasadnia swoje stanowisko 5. Stosuje zasady konstruowania	Wiedza i umiejętności ucznia oraz stopień realizacji programu nauczania przez nauczycieli ewaluacja wewnętrzna – ewaluacja realizacji programu poprzez badanie wiadomości przedmiotowych	Przed rozpoczęciem nauki w celach diagnostycznych oraz w trakcie, by uaktualnić dane oraz po zakończeniu każdego semestru nauki

		tekstów o różnym charakterze 6. Stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji 7. Rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę 8. Uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia 9. Wyraża swoje opinie i uzasadnia je, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza z opiniami innych osób 10. Prowadzi proste negocjacje związane z czynnościami zawodowymi 11. Stosuje zwroty i formy grzecznościowe 12. Współdziała z innymi osobami, realizując zadania językowe 13. Korzysta z tekstów w języku obcym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych 14. Identyfikuje słowa klucze, internacjonalizmy	NAUCZYCIELE - pomiar realizacji ankiety dla nauczycieli, arkusze obserwacji zajęć, scenariusz wywiadu z nauczycielem, grupowe sesje w zespole przedmiotowym UCZNIOWIE - pomiar osiągnięć uczniów na podstawie przedmiotowych kryteriów oceniania – sprawdziany, testy kartkówki, odpowiedzi ucznia, testy diagnozujące – na wejściu i wyjściu, - ankiety, testy osiągnięć szkolnych, konkursy, pokazy, projekty, analiza potrzeb, obserwacje	
Faza podsumowująca				
Przedmiot badania	Pytania kluczowe	Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki narzędzia	Termin badania
Sprawność szkoły	1. Liczba poprawek 2. Liczba ocen końcowych niedostatecznych z przedmiotów zawodowych teoretycznych	70% uczniów zapisanych w pierwszej klasie ukończyło szkołę	Analiza dokumentacji szkolnej – dzienniki lekcyjne, arkusze	Po zakończeniu cyklu kształcenia opartym na realizowanym

	3. Liczba ocen końcowych niedostatecznych z przedmiotów zawodowych praktycznych 4. Liczba egzaminów klasyfikacyjnych w całym cyklu kształcenia opartym na realizowanym programie nauczania zawodu 5. Liczba egzaminów poprawkowych w całym cyklu kształcenia opartym na realizowanym programie nauczania zawodu 6. Liczba uczniów którzy nie otrzymali promocji do kolejnej klasy		ocen, protokoły z rad pedagogicznych, klasyfikacyjnych i zatwierdzających	programie nauczania zawodu obuwnik.
Wyniki egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie	1. Ilu uczniów zapisano w pierwszej klasie? 2. Ilu uczniów przystąpiło do egzaminu zawodowego? 3. Ilu uczniów uzyskało minimalną liczbę punktów z egzaminu ?	70% uczniów przystępujących do egzaminu uzyskało certyfikat kwalifikacji zawodowej	- analiza wyników egzaminów uczniów/słuchaczy szkoły realizującej ewaluowany program nauczania zawodu obuwnik na podstawie danych z OKE Analiza raportów egzaminów przygotowana przez CKE i porównanie z analizą wyników egzaminów uzyskanych przez uczniów realizujących ewaluowany program nauczania zawodu obuwnik.	Po zakończeniu cyklu kształcenia opartym na realizowanym programie nauczania zawodu obuwnik.

V. ZALECANA LITERATURA DO ZAWODU

Proponowane Podręczniki:

1. Borzeszkowski A., Borzeszkowski W., Persz T., *Obuwnictwo przemysłowe część I*, WSiP, Warszawa 1990.
2. Bożenko L., *Maszynoznawstwo dla zasadniczych szkół zawodowych*, WSiP, Warszawa 1993.
3. Christ J. W., *Technologia obuwia*, WSiP, Warszawa 1986.
4. Dobrzański T., *Rysunek techniczny maszynowy*, WNT, Warszawa 2002.
5. Grabkowski M., *Obuwnictwo. Podręcznik dla zasadniczej szkoły zawodowej*, WSiP, Warszawa 1992.
6. Korczak K., Szymańska J., *Rysunek zawodowy dla szkół przemysłu skórzanego*, WSiP, Warszawa 1994.
7. Liszka R., Rerutkiewicz J., Uliasz H., *Cholewkarstwo*, WSiP, Warszawa 1996.
8. Mac S., Leowski J. *Bezpieczeństwo i Higiena Pracy*, WSiP, Warszawa 1996.
9. Pała S., *Maszyny i urządzenia obuwnicze*, WSiP, Warszawa 1973.
10. Persz T., *Materiałoznawstwo dla techników przemysłu skórzanego*, WSiP, Warszawa 1997.
11. Persz T., *Obuwnictwo przemysłowe część II*, WSiP, Warszawa 1990.
12. Wilusz E., Grabkowski M., Szczepańska-Kitajewska K., *Słownik angielsko-polski, polsko-angielski z dziedziny technologii obuwia*, Politechnika Radomska, Radom 1999.

Literatura:

1. Charasz A., *Mechanizmy wykonawcze i elementy robocze maszyn obuwniczych*, WSI w Radomiu, Radom 1988.
2. Charasz A., Glinka F., Maleńczak J., *Maszyny Obuwnicze*, WSI w Radomiu, Radom 1982.
3. Charasz A., Łuczyńska J., Matuszewski S., Suwart R., Olszewski A., *Oprzrządowanie do produkcji obuwia*, WSI Radom 1985.
4. Dobrosz K., Matysiak A., *Tworzywa sztuczne. Materiałoznawstwo i przetwórstwo*, WSiP, Warszawa 1994.
5. Grabkowski M., *Technika wytwarzania obuwia*, tom I i II, Skrypt Politechniki Radomskiej 2000.
6. Grabkowski M. (red.): *Zarys procesów wytwarzania obuwia*, Politechnika Radomska, Radom 2003.
7. Instrukcja organizacji, normowania i rozliczania branży obuwniczej. ZPS, Łódź 1972.

8. Kurmaz L. W., Kurmaz O. L., *Projektowanie węzłów i części maszyn*, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2006.
9. Lasek W., *Materiałoznawstwo obuwnicze*, Skrypt uczelniany WSI 1986.
10. Lasek W., Persz T., *Technologia wyprawy skór, cz. II, Wykończanie*, WSiP, Warszawa 1985.
11. Liszka R., Rerutkiewicz J., Uliasz H., *Cholewkarstwo*, WSiP, Warszawa 1990.
12. Markom A., Hjorth N., *Bezpieczeństwo i higiena pracy w małych i średnich przedsiębiorstwach przemysłu chemicznego, produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych*, PARP, Warszawa 2002.
13. Pasieczny L. i inni, *Tworzenie i funkcjonowanie przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Prywatnej Wyższej Szkoły Biznesu i Administracji, Warszawa 1996.
14. Wirpsza Z., *Technologia syntetycznych materiałów obuwniczych*, Politechnika Radomska, Radom 1996.

Czasopisma branżowe:

1. „Przegląd Skórzany” (wydania archiwalne)
2. „Informacje Ekspresowe” (wydania archiwalne)
3. „Świat butów”
4. „Świat skór”